

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XI Nr. 2696 ★ Marți 27 septembrie 1955 ★ 8 pagini 25 bani

Mai multă preocupare pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor tehnice

ANTRENORII și instructorii sportivi, cadrele tehnice ale mișcării noastre sportive, au un rol de seamă în asigurarea progresului continuu al sportului în patria noastră. Antrenorii ca D. Pînela și Ștefan Popescu la tir, G. Constantinescu la volei, Vasile Popescu, antrenorul lotului R. P. R. la baschet, antrenorii de natație E. Freund, I. Frincu, Toth Pall Iuliu (Tg. Mureș) etc. și-au câștigat pe merit dragostea sportivilor prin calitățile lor de buni pedagogi și buni tovarăși, precum și respectul sportivilor, prin nivelul lor profesional ridicat.

În regiunile în care organele sportive sînt pătrunse de importanța sprijinului ce trebuie acordat activității antrenorilor rezultatele nu întîrzie să se arate. Astfel, datorită muncii depuse de colegiul de antrenori al comisiei regionale de baschet din Regiunea Autonomă Maghiară activitatea numeroșilor antrenori de specialitate din regiune este satisfăcătoare. La Cluj, comisia regională de atletism a realizat în ultima vreme calificarea unui număr de 10 noi antrenori stagiați, iar comisiile de gimnastică, box, fotbal, volei, baschet și handbal duc de asemenea o lăudabilă activitate în acest domeniu. Ca urmare a sprijinului acordat de comisiile regionale de specialitate, antrenori ca: L. Ambrus și Pavel Mencil (box Timișoara) sau N. Glasz (gimnastică, Caransebeș) lucrează cu mult succes în domeniul ridicării de elemente tinere talentate.

Nu toți antrenorii dovedesc însă o reală preocupare față de ridicarea nivelului lor tehnic, după cum nu toate subcomisiile de antrenori din cadrul comisiilor regionale pe ramură de sport activează corespunzător. Există încă antrenori ca Ladislau Bara din Timișoara care, deși absolut al I.C.F., se mulțumește să fie un bun jucător de handbal în echipa Tehnometal, sau ca antrenorul de box Nicolae Ștefu din Arad, a cărui activitate nu justifică cu nimic titlul pe care-l poartă.

Unele comisii regionale pe ramură de sport nu acordă importanța cuvenită problemelor legate de activitatea cadrelor tehnice. Astfel, comisiile regionale de tenis de masă, atletism, ciclism din Orașul Stalin, cele de natație, lupte, scri-

mă, tenis și haltere din Cluj, comisia de tenis și gimnastică din Timișoara etc. nu au nici o preocupare pentru ridicarea de noi cadre tehnice și nici pentru nivelul profesional al celor existente.

În mare măsură, lipsurile din munca unor antrenori se datoresc și indiferenței unor colective față de activitatea antrenorilor. Secțiile de box, lupte, tenis de cîmp și canotaj ale colectivului Flamura roșie U.T.A., cele de handbal și baschet ale colectivului Progresul Arad, tenis de cîmp a colectivului Metalul Timișoara, își desfășoară activitatea lipsite de controlul efectiv al consiliilor colectivelor respective. La Constructorul, Flamura roșie-Comerț Alimentar, Locomotiva și alte colective din Tg. Mureș, nu există o preocupare pentru atragerea antrenorilor în realizarea obiectivelor generale ale colectivului, ei fiind considerați în mod îngust ca specialiști cu o singură preocupare: echipa pe care o antrenează.

Multe din lipsurile existente în activitatea cadrelor tehnice se datoresc și felului defectuos în care activează unele comitete regionale sau orașenești C.F.S. Astfel, la Orașul Stalin, din cauza nepăsării comitetului regional C.F.S., cabinetul medico-stiințific, care ar fi putut aduce o mare contribuție în acțiunea de ridicare a nivelului profesional și de specializare a antrenorilor, și-a încetat activitatea.

Pentru lichidarea tuturor acestor lipsuri este necesară întărirea activității subcomisiilor de antrenori din cadrul comisiilor regionale, raionale și orașenești pe ramură de sport. Aceste subcomisii trebuie să devină organe capabile să asigure deopotrivă îndrumarea și controlul muncii antrenorilor de specialitate, ca și ridicarea nivelului lor profesional și creșterea de noi cadre tehnice. În acest scop, ele trebuie să primească în permanență sprijinul comitetelor regionale, raionale și orașenești C.F.S. ca și al colegiilor de antrenori din cadrul comisiilor centrale. De asemenea, asociațiile și colectivele sportive trebuie să acorde toată atenția problemei ridicării nivelului muncii de instruire sportivă, atât prin controlul exercitat asupra activității antrenorilor și secțiilor, cât și prin selecționarea judicioasă a elementelor trimise pentru a urma școlii de antrenori și instructori.

Campionul și recordmanul Europei la 400 m. plat, atletul sovietic Ardalion Ignatiev

Thelma Hopkins deține în acest an cea mai bună performanță mondială la săritura în înălțime

„Cred că pot să sar mai mult decît 2,05 m.” — i-a spus Kovar corespondentului ziarului nostru în R. Cehoslovacă

Corespondentul ziarului nostru în Republica Cehoslovacă, Jndrich Pejchar, se afla duminică după-amiază în tribunele stadionului Slovan din Bratislava. Așa cum ne-a și comunicat, n-a regretat deplăsarea făcută de la Praga, pentru că întrecerea echipelor de atletism ale Cehoslovaciei și Ungariei a oferit un spectacol de calitate excepțională. Numai parcurgerea rezultatelor primilor trei clasai la 10.000 m. ar fi suficient pentru a ilustra valoarea concursului. Dar proba 10.000 m. nu a fost singura în care au fost realizate performanțe răsunătoare. Aproape fiecare nou start, fiecare întrecere la sărituri și aruncări, a prilejuit înregistrarea unor rezultate înalte.

Dar corespondentul ziarului nostru avea o misiune specială la Bratislava: îl rugaserăm să stea de vorbă cu atletul sau atleta care cu prilejul acestui concurs avea să obțină rezultatul cel mai bun. Pejchar a socotit că cel mai potrivit pentru această discuție este tânărul săritor în înălțime Jaroslav Kovar, acela pe care luni îl veți vedea și dumneavoastră evoluînd pe stadionul Republicii.

Pe stadionul Slovan din Bratislava, Kovar trecea duminică stacheta înălțată la 2,05 m. stabilind un nou record cehoslovac. Pentru cititorii noștri, Kovar i-a spus lui Pejchar următoarele:

„Mă aflu într-o formă remarcabilă și cum sărătura în înălțime cere în același timp o dispoziție cît mai bună, sînt bucuros că de cîteva zile am o poftă extraordinară de a sări, bineînțeles cît mai sus. Cred că pot sărî chiar mai mult decît 2,05 și te asigur că am să folosesc prilejul care mi se oferă la București unde va fi prezent și „decanul” săritorilor în înălțime din Europa, suedezul Bengt Nilsson, vechiul meu pre-

ten Söter, suzdezu Holmgren, iugoslavul Marianovic, săritori sovietici și alții. Dacă aș fi unul din bucureștenii care se pregătesc, probabil, încă de pe acum pentru a nu lipsi nici o clipă în cele trei zile de concurs din tribunele stadionului, m-aș gîndi, desigur, la mai multe probe, la care se va da lupta. Dar, fără falsă modestie, n-aș neglija înălțimea atît la bătefi, cît și la fete.

Dar și pe noi concurenții (sînt convins că și pe Nilsson) ne-au cuprins încă de pe acum emoțiile concursului. Eu, de pildă, mă gîndesc foarte serios să profit de forma bună în care mă aflu pentru a îmbunătăți recordul pe care l-am stabilit acum o oră. Și, drept să spun, îmi convine că alături de mine se vor afla Nilsson, Söter și ceilalți, pentru că numai dînr-o astfel de luptă pot ieși rezultate înalte. Transmite, te rog, cititorilor ziarului „Sportul popular”, care văd că se interesează de noi chiar înainte de a ajunge pe pămîntul Romîniei salutările mele și ale celorlalți atleți cehoslovaci.”

În încheiere, Pejchar ne-a comunicat că, după ce Kovar trece 2,05 m. din prima încercare, unul din arbitri a avut impresia că înălțimea n-a fost bine măsurată. Auzind aceasta, Kovar, care se pregătea să încerce să treacă 2,08 m., a spus că este gata să sară din nou 2,05. N-a fost însă necesar, pentru că măsurîndu-se s-a văzut că era chiar puțin mai mult decît 2,05.

Actualități sovietice

● În cadrul unui concurs de atletism desfășurat la Odesa, studenta V. Zbitneva a stabilit un nou record republican la aruncarea discului, cu performanța de 47,47 m. Vechiul record aparținea aceleiași atlete cu 47,29 m.

● La Vladivostok a fost organizată o interesantă întrecere de vele. Sportivii au avut de parcurs în trei etape un traseu care măsoară 100 mile marine. Participanții au întîmpinat pe drum greutăți considerabile, luptînd cu furuna și valurile. Totuși, toate ambarcațiunile au terminat distanța. Cu această ocazie a fost verificată calitatea velor fabricate de uzina din Vladivostok, care au trecut cu succes dificilul examen.

● Pe străzile Moscovei a avut loc tradiționala stafetă combinată, a cărei primă ediție a fost organizată cu prilejul sărbătoririi a 800 ani de la întemeierea Moscovei. La startul întrecerii s-au aliniat echipe reprezentînd 17 asociații sportive. Numeroși sportivi frunțași ai țării au luat parte la această stafetă. Este vorba de atleții Okorokov, Ivachin, Ilin, cicliștii Cijikov, Martinov, canotorii Soldatov, Smirnov, Bercutov ș. a. Victoria a revenit echipei T.S.K.-M.O., care a parcurs traseul în 53 minute. Pe locul 2 s-au clasat dinamoviștii, iar pe locul 3 sportivii reprezentînd asociația Burevestnik.

● Anul acesta a fost organizat pentru prima dată campionatul de handbal al Uniunii Sovietice. Întrecerile au loc la Riga. Titlurile de campioni și le dispută șapte echipe masculine și cinci feminine. În meciurile disputate pînă în prezent, echipa Leningradului a învins echipa Tallinului cu 11-3, iar echipa orașului Lvov a întrecut cu 4-2 echipa orașului Kiev.

■ Paralel cu campionatul de fotbal al clasei „A” se desfășoară, după cum se știe, întrecerile de fotbal în clasa „B”. În cele două zone, lupta echipelor poartă un caracter foarte aprig. Cu mult succes evoluează în prima zonă colectivul Burevestnik din Chișinău. Fotbaliștii moldoveni se află pe primul loc, cu un avans de 5 puncte față de cea de a doua clasată. Ei au acumulat 36 puncte. În grupa a doua cele mai mari șanse de calificare le au echipele Casei Ofițerilor din Sverdlovsk, cu 37 puncte din 25 meciuri, echipele Spartak Erevan și Casa Ofițerilor Tbilisi cu cite 34 puncte din 23 meciuri. Întrecerile pentru clasa „B” vor lua sfîrșit la mijlocul lunii viitoare, cînd vor fi cunoscute echipele care vor juca sezonul viitor în clasa „A” a campionatului de fotbal al U.R.S.S.

REPREZENTATIVA R. P. ROMINE ÎNTILNEȘTE MIINE ECHIPA BELGIEI

— Fotbaliștii belgieni au sosit ieri la București —

Stadionul „23 August” găzduiește miine după-amiază al doilea meci internațional de fotbal al sezonului. De data aceasta, reprezentativa țării noastre întilnește echipa națională a Belgiei.

Întîlnirea se anunță extrem de dificilă pentru echipa noastră reprezentativă, mai ales că fotbaliștii belgieni — care se află după o înfrîngere la Praga — vor lupta cu toată ardoarea pentru o reabilitare. Aceasta nu va face decît să îngreuneze misiunea reprezentanților noștri, care trebuie să privescă meciul cu toată seriozitatea și să aprecieze just adversarul, nu alît prin prisma rezultatelor, cît prin prisma valorii reale a fotbalului belgian. În fața unui astfel de adversar, jucătorii noștri vor trebui să depună toate eforturile și să facă dovada unei mari puteri de luptă și a unei puternice voințe de a realiza un rezultat favorabil pe măsura posibilităților reale ale fotbalului nostru și care să constituie o reabilitare dorită de toți iubitorii acestui sport din țara noastră.

Jocul va începe precis la ora 15.30. Arbitrii: M. Macko la centru, E. Karas și L. Holko la tușe, toți trei din R. Cehoslovacă. Formațiile:

R.P. ROMINA: Voinescu-Pahonțu, Androviți, Szökö-Călinoiu, Băcuț I-Copil, Nicușor, Ozon, Georgescu, Mihai.
BELGIA: Gernaey-Dries, Carré, Van Brandt-Huysmans, Mees-Jacquemyns, Mermans, Coppens, Degelas, Orlans.

Aseară a sosit în Capitală o parte din lotul de fotbal al Belgiei care va întîlni miine pe stadionul

„23 August” echipa reprezentativă a țării noastre. Pe aeroportul Băneasa oaspeții au fost întîmpinați

de reprezentanți ai C.C.F.S., ai comisiei centrale de fotbal, ziarîștii și radio-reporteri.

După sosire, ne-am adresat antrenorului echipei Belgiei, fostul internațional ARTHUR CEULEERS, care ne-a spus următoarele despre meciul disputat duminică la Praga, vorbindu-ne însă și despre cel de miine:

„Cu toate că în acest sezon fotbaliștii noștri se arătaseră într-o formă foarte bună, duminică pe stadionul Strachov ei s-au comportat inexplicabil de slab. Trebuie să mărturisesc că în prima repriză, mai ales, nu am recunoscut echipa pe care o antrenez, apărarea făcînd numeroase greșeli în fața atacului impetuos al reprezentativei cehoslovace. Nici înaintarea n-a strălucit, trăgînd foarte rar și imprecis la poartă. Așa se face că după 22 de minute eram conduși cu 3-0 și meciul părea că se va termina la scor. După pauză, jucătorii noștri s-au mai regăsit, au redus sco-

rul la 3-2 și au fost pe punctul să egaleze. În această perioadă bună a echipei noastre a „căzut” al patrulea gol al gazdelor și din nou „bătefi” mei s-au pierdut. Cîteva cuvinte despre învingătorii noștri. Reprezentativa Cehoslovaciei a practicat un fotbal clar, simplu, eficient. În înaintare, centrul Prada a jucat puțin retras, distribuînd mingi utilizabile, în adîncime, celorlalți atacanți. Acest mod de acțiune a surprins apărarea noastră care n-a făcut un marcaj corespunzător, mai ales al interilor Pazdera și Svoboda care s-au găsit adeseori amîndoi doar cu un apărător de-al nostru, în față.

Firește, așteptați să vă spun ceva și despre partida cu echipa Romîniei, Sper, în primul rînd, ca echipa noastră să joace la adevărata ei valoare. Știu că fotbalul romînesc are o bună clasă și cunosc multe din calitățile jucătorilor voștri,

(Continuare în pag. V-a)

Cîteva rînduri pentru tinerii începători...

Aș vrea să vă spun cîteva cuvinte despre utilitatea crosului. Mă îndeamnă la aceasta experiența pe care am acumulat-o în decursul activității mele sportive, destul de îndelungată, ca și convingerea pe care mi-am format-o de-a lungul anilor, asupra importanței loc ocupat de alergarea pe teren variat în pregătirea fizică generală.

Nu cred că este cazul să discut această problemă din punctul de vedere al sportivilor frunțași. S-au scris de ajuns de multe lucruri în această privință. Este de la sine înțeles că acest gen de alergare contribuie din plin la dezvoltarea fizică a sportivilor și la mărirea capacității lor de rezistență la efort. În antrenamentul nostru, al boxerilor, de pildă, crosul joacă un rol de seamă, la fel ca și în antrenamentele pentru alte discipline sportive. Dar nu aceasta interesează acum. Vreau, de astă-dată, să vorbim despre cros și sportivii începători...

Sincer vorbind, nu știu dacă există o cale mai nimerită pentru tînărul dornic să pătrundă pe terenul de sport, decît aceea de a se înscrie și de a participa la întrecerile de cros. Motivul este foarte simplu: crosul e accesibil oricui. De bună seamă, un control medical prealabil este nu numai indicat, dar și obligatoriu.

Popularitatea de care se bucură crosul în rîndurile tineretului nostru sportiv nu este de loc întim-

plătoare. Care este cauza acestei popularități? În primul rînd, crosul este o probă sportivă care nu cere un echipament special sau costisitor. Oricine își poate procura, chiar din fonduri proprii, o pereche de pantofi de tenis, un maiou și o pereche de chiloși de sport. Apoi, întrecerea de cros nu necesită un teren bine delimitat, cu instalații adecuate. Crosul se poate alerga prin păduri, prin parcuri sau prin împrejurimile orașelor și satelor. Cu cît terenul este mai accidentat, cu porțiuni de deal sau arătură, cu atît mai mult va pune la încercare priceperea și pregătirea concurenților. Se întîmplă însă de multe ori ca organizatorii întrecerilor de cros să aleagă trasee din cele mai grele pentru întrecerile începătorilor. Trebuie spus din capul locului că în asemenea cazuri se prejudiciază în mare măsură succesul întrecerilor respective. La concursuri de felul acesta trebuie procedat cu totul altfel. Este bine ca gradul de dificultate a traseului să sporească pe măsură ce sporește și pregătirea concurenților. În felul acesta se va realiza o bună adaptare la efort și rezultatele vor fi cele dorite.

Mii și mii de tineri se pregătesc să se prezinte la startul crosului „Să întîmpinăm 7 Noiembrie”. Cei care încă mai ezită, au acum un minunat prilej să facă primii pași în activitatea sportivă!

VASILE TIȚĂ
maestru al sportului

Sute și sute de tineri și tinere vor participa și anul acesta la întrecerile tradiționalului cros. „Să întîmpinăm 7 Noiembrie” precum și la celelalte mari competiții de masă în curs de organizare.

Pentru mulți dintre ei participarea la aceste întreceri va însemna primul contact cu activitatea sportivă, lată pentru ce organizatorii unor asemenea competiții trebuie să acorde toată atenția condițiilor în care ele se desfășoară. La un concurs de cros de pildă alegerea unui traseu variat, corespunzător posibilităților concurenților este o garanție a succesului. Atunci, zecile de alergători vor porni în întrecere cu dragoste și plăcere, așa cum fac tinerii din fotografia noastră.

Anul trecut, într-una din etapele cursei de mare fond pe Dunăre, canoistii asociației Metalul au dat

un exemplu de comportare cu adevărat demnă de toate laudele. Din cauza vîntului puternic și a greutății celor 11 echipieri, într-un moment de maximă solicitare, ambarcațiunea a cedat și... s-a desfiat în părțile ei componente. În mod normal, cînd se întîmplă așa ceva, la început de etapă... renunți și ești mulțumit că penalizarea este numai de o oră. Dar, vrednicii sportivi metalurgiști n-au fost de acord cu acest principiu. Pe loc, unul din canoisti a fost scos din „producție” și însărcinat să golească ambarcațiunea, alți doi au lăsat pagzele pentru a susține bordurile și a împiedica dezintegrarea totală a bărcii. Iar ceilalți au vislat pentru toți. Și asta, aproape 60 de kilometri în șir. Firește, nu li se putea cere să... câștige etapa, cu atît mai puțin să continue cursa în aceleași condiții pînă la capăt. Așa încît, folosind ziua de odihnă, delegatul lotului Metalul s-a repezit într-un suflet la București, în căutarea unei alte canoe. Și nu știm care ar fi fost rezultatul (nu-i ușor să găsești o ambarcațiune în plin sezon compe-

țional) dacă tovarășii din consiliul central al asociației Recolta nu s-ar fi grăbit să le ofere o canoe nouă-nouă care fusese pregătită chiar pentru canotorii asociației. Bineînțeles, au urmat cele mai fierbinți mulțumiri și cele mai ferme asigurări că, imediat după cursa de mare fond, asociația Recolta va primi în schimb, o canoe nouă.

Cursa a luat sfîrșit. A trecut și vara, și toamna, ba chiar și iarna anului 1954. La cererile repetate ale celor de la Recolta, consiliul central al asociației Metalul a adevărit înțelepciunea unei vechi zicale: „Cînd îi dai, îi fată vaca, cînd îi ceri, îi moare vițelul!...” Într-adevăr, ba n-a fost aprobat pentru construirea ambarcațiunii, ba lipsea o semnătură, ba trebuia făcută o nouă planificare... Cu una, cu alta, a venit o nouă ediție a cursei de mare fond. A trecut și aceasta și poate că va mai trece una (?), pînă cînd consiliul central al asociației Metalul se va decide să înapoieze Recoltei canoia împrumutată.

Am relatat această întîmplare nu atît pentru a...stimula asociația Metalul să înapoieze ca-

Toamna, anotimpul marilor competiții de masă

Toamna, poate fi numită și anotimpul sportivilor. În aceste zile, pe pistele de atletism se dau marile asalturi recordurilor, pe terenurile de fotbal se dispută cele mai îndrăgite partide și, în general, toți în aceste zile, încep sau se reiau mari competiții sportive.

Dar toamna este și sezonul sportivilor mai puțin cunoscuți. Așadar, toamna este și sezonul competițiilor sportive de masă. De curînd au fost date primele starturi în tradiționala întrecere sportivă crosul de masă „Să întîmpinăm 7 Noiembrie” și nu peste mult timp, oamenii muncii din satele patriei noastre își vor încerca puterile și pe terenul de sport cu prilejul frumoasei competiții Spartachiada de toamnă a satelor.

Însă asta nu este totul! Majoritatea asociațiilor sportive sindicale vor avea în lunile ce urmează o bogată activitate, în care vor fi cuprinse nenumărate întreceri sportive deschise tuturor tinerilor. Pe pistele de atletism sau în incinta poligoanelor de tir, alte mii și mii de tineri și tinere se vor angrena în dirze dispute, care se vor încheia toate cu victoria... sportului. Acesta va avea alți prieteni, mereu mai mulți, mereu mai entuziaști...

De aceea, lunile de toamnă sînt nu numai lunile sportivilor de performanță, ci și ale sportivilor membri ai diferitelor colective sau asociații, care abia acum urcă treptele măiestriei sportive, sau ale acelor tineri care fac primii pași pe stadion. Pentru ei, colectivele și asociațiile sportive au datoria de a depune toate străduințele în așa fel încît activitatea în sportul de masă să nu aibă nici un... punct mort!

De asemenea, în fața activiștilor sportivi stau mari și frumoase sarcini în domeniul sportului de masă cu atît mai mult cu cît toamna, sezonul marilor competiții sportive, sezonul sportului de masă, a venit! Odată cu ea au început cîteva din marile întreceri sportive de masă. Să luptăm din toate puterile ca un număr mai mare de tineri și tinere să devină buni prieteni ai sportului!

Voleiul a cîpătat o largă răspîndire în mediul sătesc, în urma desfășurării Spartachiadelor de vară.

Scump și nici nu face!

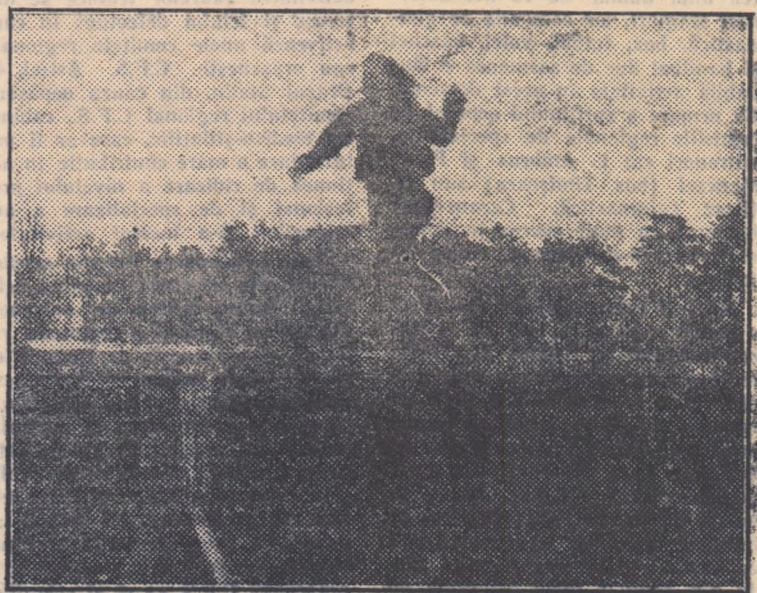
100 echipamente complete pentru crosiști, cîteva mingi de fotbal sau volei și încă multe alte materiale sportive ar fi putut cumpăra, după o socoteală sumară, colectivul sportiv Progresul Sibiu cu cei 3.000 lei „aruncați în vînt”.

După cum ne relatează corespondentul nostru din Sibiu, Mircea Vlădoianu, cu cîtva timp în urmă, fostul președinte al colectivului sportiv, Alexandru Niță, a făcut o comandă de 100 bucăți ecusoane cu stema asociației la cooperativa „Timpuri Noi” din localitate. Inițiativa ar fi fost, desigur, lăudabilă dacă, în acea vreme, confecționarea emblemelor respective ar fi constituit cea mai arzătoare problemă.

Cooperativa „Timpuri Noi” nu

a dat prea multă importanță comenzii colectivului sportiv Progresul, efectuînd-o mai mult „printre picături”. Din această cauză, toate ecusoanele au fost lucrate de mîntuială și, bineînțeles, refuzate categoric de colectiv. „Nu le vrei pe astea, altele noi nu vom mai face” — au spus meșteșugarii de la „Timpuri Noi”, încasînd totodată întreaga sumă de bani pe baza notei de comandă. Astfel că sportivii de la Progresul au rămas și fără ecusoane și fără bani, cei 3.000 de lei irosindu-se fără nici un folos.

Cînd plătești un lucru bun la un preț ridicat obișnuiești să spui: „scump, dar face”. În chestiunea petrecută la Sibiu acest proverb ar putea suferi o... modificare: „scump și nici... nu face”.

În lunile de toamnă, complexul G.M.A. va trebui să fie în fruntea preocupărilor colectivelor sportive.

NOTE CRITICE

noea cu pricina cît pentru... a pune în gardă celelalte asociații în eventualitatea că, în ediția 1956 a Cursei de mare fond, canoistii de la Metalul vor suferi din nou vreo avarie iar delegatul lor va solicita din nou o ambarcațiune cu împrumut...

Am primit recent o veste de la corespondentul nostru regional din Bacău. O veste care ne-a umplut de uimire. Stătea scris acolo, negru pe alb, că instructorul sportiv Traian Surmei, de la colectivul Progresul Bacău a rezolvat în numai 4 zile probleme pentru care toți instructorii sportivi din regiune munciseră aproape un an întreg.

Care este marea realizare? Ce-a înfăptuit acest vrednic activist sportiv? E foarte simplu: În numai patru zile, prin munca plină de avînt a iscusitului instructor, au fost trecute în colectivul Progresul Bacău 1606 norme G.M.A. (1022 norme generale și 584 la alegere).

Un astfel de bilanț a stîrnit multă invidie, dar și mai multă curiozitate. Numai că tov. Surmei era mut ca peștele, indiferent dacă-l întrebai despre metodele folosite sau despre performanțele realizate de aspiranți. Singurul răspuns era: „am muncit, tovarăși, ne-am realizat angajamentele”...

Răspunsul adevărat l-au primit „cei curioși” de-abia atunci cînd a fost organizat examenul de control, terminat cu un rezultat de-a dreptul surprinzător: aspiranții au căzut, cum se spune, cu... succes. Eh, cîte nu s-au mai aflat apoi! Mai întîi, s-a văzut că în rubrica unde trebuiau trecute performanțele, era scris doar atît: „reușit” (la fotbalisti, instructorul fusese mai generos, acordînd cu mîrniție calificativul „excelent”) fără a se trece timpul realizat în diferitele probe sau rezultatele obținute de aspiranți.

Mai sinceri, unii aspiranți au mărturisit că n-au încercat nici odată să tragă cu arma, să înoate sau să sară cursa cu obstacole.

În schimb, instructorul sportiv Traian Surmei a... sărit prea mult peste prevederile regulamentare

și, deci, se impune un examen de control al activității sale.

În ziua de 13 septembrie, la Tg. Neamț, profesora de educație fizică I. Ionescu își înce-

puse ora de colectiv sportiv, în cadrul căreia o serie de eleve urmau să-și treacă normele G.M.A. Cam la un sfert de oră după venirea profesoarei au început să „pice” și elevele: cite una, cite două, sau în grupuri mai mari, mai tăcute sau mai gălăgioase, mă rog, fiecare după cum îi era în obicei. Iată că au început să întrecerile. Vă miră poate că unele eleve, ca Elena Ababei sau Natalia Popa din clasa a VII-a trec... pe lîngă obstacole în loc să treacă peste ele! Nu vedem de ce v-ați mira, odată ce acest lucru n-o supără pe tov. profesoară. V-ați sesizat, poate, de faptul că pista de obstacole e cu 10 metri mai scurtă, sau că timpurile se înregistrează cu un... ceas de mîna? Ei așa!... Dacă totul s-ar face exact după litera regulamentului, trecerea normelor G.M.A. ar cere de 10 ori atîta muncă cît cere, în condițiile create de tov. prof. Ionescu. Așa că... așa merge munca de cultură fizică și sport în multe școli, nu numai în raionul Tg. Neamț ci în întreaga regiune Bacău.

Campionatele republicane de aeromodele

Și în acest an principala întrecere prevăzută în calendarul intern al aeromodeliștilor noștri este tot o competiție cu caracter republican: campionatele de aeromodele pe anul 1955. Intrecerea celor mai buni constructori de aeromodele din țară, care începe la 2 octombrie, va avea loc de astă dată în Capitală, la centrul experimental de aeromodele (modele cu zbor captiv—mecanice 2,5 cmc și reactoare) și la Popești-Leordeni (modele cu zbor liber — planoare, propulsoare și motomodele). La startul întrecerilor vor fi prezente aproape 100 de aeromodeliști care timp de 7 zile vor demonstra buna lor pregătire tehnică și sportivă în toate cele cinci categorii de bază ale sportului aeromodelist.

La cea de a VII-a ediție a acestei importante competiții, desfășurată anul trecut la Orașul Stalin, titlurile de campioni au fost cucerite de: Eugen Gulyas-Arad (planoare), Victor Gaba-Iași (propulsoare), Teofil Ciotlas-Timișoara (motomodele și Cornel Uleia-Petroșani (mecanice 2,5 cmc). După cum se vede, respectivele întreceri nu au fost lipsite de surprize, victoria revenind unor sportivi din orașe în care aeromodelismul este mai puțin dezvoltat.

În acest an însă, reprezentanții regiunilor București, Cluj, Stalin și ai Regiunii Autonome Maghiare vor încerca să refacă „terenul pierdut”. Aeromodeliștii din aceste regiuni vor aduce la start modele ale căror posibilități au fost verificate în nenumărate concursuri și demonstrații. Bine pregătiți se prezintă și aeromodeliștii din regiunile Craiova, Bacău, Pitești și Constanța.

Faptul că la apropiatele întreceri republicane de aeromodele vom putea fi martorii unor întâlniri interesante nu este o afirmație gratuită. Pe tot timpul verii, în mai toate orașele țării au avut loc numeroase concursuri de verificare, cu care prilej au fost selecționați cei mai talentați aeromodeliști. În plus, constructorii de aeromodele au avut la îndemână un bogat material documentar furnizat de revista „Aripile patriei”, în coloanele căreia au apărut cu regularitate diferite articole tehnice, precum și mai multe știri cu privire la competițiile internaționale și mondiale.

Scrimerii noștri mai au de învățat

După cîteva ani de întrerupere, scrimerii noștri au apărut zilele trecute din nou în fața spectatorilor bucureșteni, susținînd meciul internațional cu echipele Austriei. Cu această ocazie, alături de scrimerii și numeroșii tehnicieni și restul trăgătorilor care nu fac parte din lotul reprezentativ, au putut constata progresul realizat în ultima vreme de componenții lotului. De asemenea ei au putut sesiza multe lucruri noi ce pot fi folosite în vederea îmbunătățirii actualului stadiu de pregătire a scrimerii noastre.

În fața redutabililor scrimerii austriece, examenul a fost destul de greu, mai cu seamă în întrecerile inter-echipe. De aceea, rezultatul de 2-2 în meciul interțări și cele trei victorii în concursurile individuale, pot fi considerate ca un bilanț pozitiv și ca un pas înainte pe calea afirmării noastre internaționale.

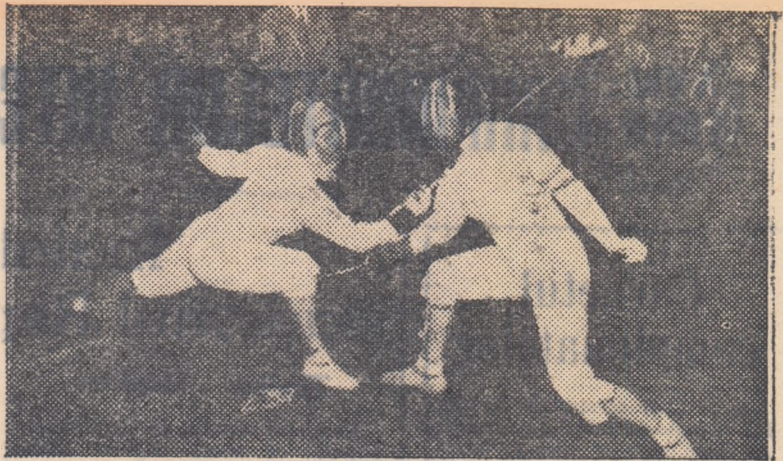
Spre deosebire de ultima întâlnire interțări găzduită de Capitala noastră, în meciul cu Austria au evoluat numeroși tineri trăgători — Pelmuș, Tapalagă, Zilahi, Stelian, Olga Orban, etc. — a căror comportare a corespuns așteptărilor toți aceștia fiind — putem spune — elementele de bază care au determinat obținerea rezultatelor pozitive.

Trăgătorii austriece ne-au oferit, prin Ellen Müller-Preiss la floretă femeie, prin Helmuth Resch la spadă și la sabie și prin alții, prilejul să constatăm care sînt elementele moderne ale scrimii, în comparație cu metodele noastre de luptă. Dacă la floretă bărbați și femei, comparația duce la o concluzie favorabilă, dovedind că mergem hotărît spre însușirea și aplicarea scrimii în mișcare, în viteză, cu acțiuni variate, orientate tactic spre ofensivă, în schimb, la sabie și în special, la spadă, scrimerii noștri s-au dovedit încă „săraci” în cunoștințele tehnice și mai cu seamă în cele tactice. În această constă principala problemă ce trebuie supusă analizei, după recenta întâlnire internațională. A sosit momentul să fie pusă întrebarea, de ce scrimerii noștri specializați la sabie și spadă n-au reușit pînă acum să se dezbrace de procedeele vechi de luptă, deși în ultima vreme au participat la multe concursuri internaționale alături de cei mai avansați trăgători europeni.

În proba masculină de floretă am reușit, atît la individual cît și în întrecerea pe echipe, să obținem victorii concludente. Aici însă, cel mai bun trăgător al nostru, Tudor

Ilie, a suferit un accident care, fără să fie grav, ne-a lipsit totuși de aportul său în continuarea probei. Accidentarea lui Tudor (a fost lovit sub costumul de arma care s-a rupt a adversarului său) pune în discuție atenția cu care este privită la noi problema asigurării echipamentului. De foarte multă vreme, scrimerii noștri, chiar și cei fruntași, sînt lipsiți de un echipament corespunzător, fiind obligați să se prezinte la concursuri cu costume care le periclitază integritatea corporală. Atenția cu care este privită înzestrarea colectivelor sportive cu echipament și materiale lasă foarte mult de dorit, îngreunînd direct dezvoltarea acestei discipline sportive.

Rezultatul cel mai nesatisfăcător în meciul cu Austria a fost cel al echipei noastre feminine de floretă. De unde, față de rezultatele internaționale din ultima vreme ne așteptăm la o nouă victorie a reprezentanților noastre și ca atare la o confirmare a locului fruntaș pe care îl ocupă în scrima mondială, în meciul cu Austria, ele au dovedit încă multe lipsuri. Din punct de vedere tehnic, pregătirea a atins un stadiu satisfăcător, dar din punct de vedere tactic și mai cu seamă în ceea ce privește pregătirea morală și de voință, aceasta lasă foarte mult de dorit. Instruirea acestor tinere elemente, capabile de performanțe înalte, a fost efectuată în mod cu totul nesatisfăcător. Delăsarea în muncă și îngîmfarea și-au făcut loc în pregătirea acestor trăgătoare, în așa măsură, încît Maria Tălăș, trăgătoarea pe care astăzi se pune principală bază, a ajuns să nu mai accepte îndicațiile antrenorilor. În general, în cadrul lotului nostru reprezentativ există o atmosferă necorespunzătoare — probabil din cauza duratei mult prea mari a perioadei de pregătire, în lot, dar, și din cauza lipsei de control și de îndrumare asupra muncii antrenorilor. În niciun caz această atmosferă nu poate duce la bune rezultate. Biroul Comisiei centrale de scrimă, folosind constatările oferite de această întâlnire internațională, trebuie să procedeze de îndată la o analiză profundă a activității sale, intervenind cu hotărîre în organizarea și îmbunătățirea atmosferei din cadrul colegiului de antrenori și găsind metodele cele mai juste pentru dezvoltarea reală a activității de scrimă în cadrul colectivelor noastre sportive.

Fază din meciul Austria—R.P.R. În fotografie Mustățu (dreapta) și Waneck (Austria). Foto M. Bănuș.

După întrecerile finale ale campionatului de canotaj academic

Atunci cînd vor să spună că un echipaj oarecare a cîștigat ușor, cu mare avans, canotorii folosesc o expresie care a devenit foarte cunoscută printre vislași: „s-a cîștigat cu... un bulevard”. Ceea ce înseamnă că între învingător și următorul clasat distanța a fost la fel de mare ca lățimea unui bulevard pe care te poți plimba în voie!... Și, expresia aceasta a devenit cu atît mai înrădăcinată, cu cît — în majoritatea ultimelor competiții interne (mai ales la campionatele republicane) — ocaziile de a vorbi despre asemenea victorii la diferențe mari, s-au ivit foarte des. Iată însă că, sîmbătă și duminică, la Snagov, comentatorii probelor n-au mai avut ocazia să vorbească despre victorii prea facile. Pentru că, mulțumită sistemului de calificare pentru finalele campionatului republican, acestor întreceri li s-a asigurat o desfășurare mult mai echilibrată, participînd în majoritatea cazurilor echipe cu o valoare care le justifică prezența la un start de finală de campionat. Pe de altă parte, la o mai strînsă dispută în finale a contribuit (pe lîngă sistemul de calificare mai exigent), însuși progresul valoric înregistrat de unele echipe care au știut să dea mult de lucru așa-zisilor „senatori de drept” la titlul de campion al unor probe. Iată, de exemplu, proba feminină de 4+1 rame, în care consacrată formație a Flămurii roșii Arad a luptat mult timp de la egal cu Locomotiva București; sau clasică probă de 8+1 băieți, în care C.C.A., formație ce cîștigă de mulți ani la rînd campionatul, și-a păstrat titlul în urma unui serios efort impus de asaltul „optului” dinamovist; ca să nu mai vorbim de echipajul de 4 fără cîrmaci al asociației Dinamo, campion al Europei, care a luptat din greu pentru a scoate 1 secundă și 8 zecimi înaintea echipei — mai tinăre dar plină de combativitate — a C.C.A.! Cu mult interes au fost urmărite și duelurile: Metalul București — Flămura roșie Jurișofca (4+1 vîslă fete), Locomotiva Arad — Constructorul București (2 f. c. băieți), C. C. A. — Constructorul București (2 cu vîslă băieți), în care primele formații au învins cu diferențe destul de mici.

Trebuie să arătăm că au fost, totuși, unele probe la care învingătorii n-au trebuit să se întrebuleze prea mult; așa au stat lucrurile la ambele probe de simplu

la 8+1 fete, la 2+1 băieți, unde Al. Ferenczi, Florica Bruteanu și respectiv Știința I.C.F. au cîștigat cu diferențe apreciabile.

O altă problemă pe care a ridicat-o formula de calificare din acest an a fost aceea a numărului de finaliști. Din cauza restricțiilor de calificare (un echipaj n-a putut participa la finale decît dacă la faza de orășu au participat minimum trei echipe la proba respectivă iar din fiecare centru nu s-a calificat decît un echipaj), multe starturi au fost foarte sărace 8 + 1 fete, 2 f.c., 2 + 1, simplu fete). Este de datorita antrenorilor să privească cu toată seriozitatea această problemă, căuind să-și dezvolte secțiile respective în așa fel încît să aibă echipe bine pregătite la toate probele de concurs și nu să se preocupe numai de 2-3 echipe cu care „mizează” lucrurile de frunte. De asemenea, este de datorita antrenorilor (și, în această direcție pot interveni și comisia centrală și inspecția de specialitate) să se îndrepte cu mai multă grijă către așa-zisele „probe mici” — simplul și cele 3 genuri de dublu — la care stăm mai slab decît în probele de echipe, atît sub raport valoric general, cît și sub aspect cantitativ.

Ca și în alți ani, „bătălia” campionatelor a fost susținută tot de București, Arad și Timișoara. Au mai fost prezente la start și echipe din Constanța, Tg. Mureș și Jurișofca, dar aceasta este prea puțin pentru provincie. Gațașii și Brăila — de exemplu — continuă să rămînă mai departe refractare schifului, deși în aceste orașe există puternice colective sportive care — fără prea multe eforturi, deoarece au la îndemînă condiții prielnice — ar putea înjgheba o activitate de canotaj academic, cel puțin pe măsura celei de calacanoie.

În încheierea acestor rînduri, trebuie să arătăm (ca și în alte ocazii) că — în general — stăm slab în ceea ce privește elementul feminin. Cele mai multe colective cu secții de canotaj continuă să acorde o insuficientă atenție acestui capitol. Și aceasta, nu numai la schif dar — poate, chiar mai mult — și la calac. Socotim că introducerea în regulamentul campionatelor viitoare a unei clauze care să stimuleze formarea echipelor feminine ar fi foarte utilă.

RADU URZICEANU

CASA VAPOR DE LA MAMAIA

Scări albastre suie croind ciudate diagonale. Se văd nenumărate balustrade. Tot astfel, două punți, orbitor de albe, suprapuse. Pe ultima din ele, nu departe de cabina de comandă, un coș imens, puțin înclinat, stă legat la git cu o dungă colorată.

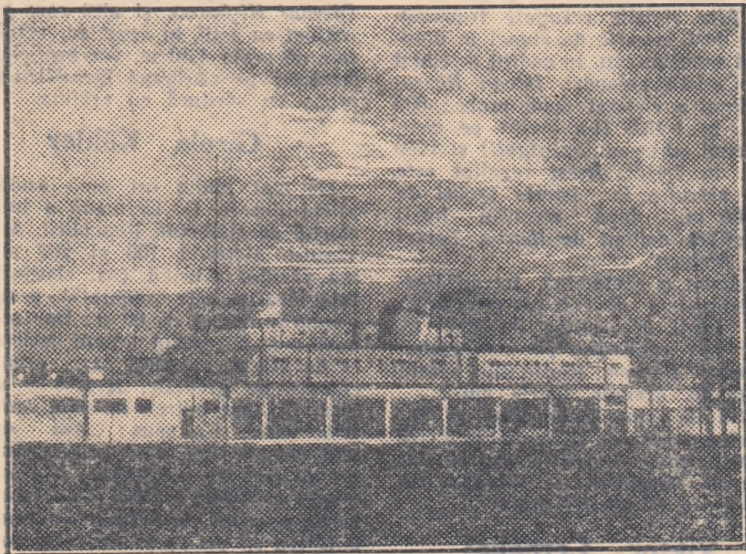
„Un vapor”? Veți întreba, așteptînd ca din coș să iasă fumul...

Un vapor, nu; ci doar o casă. O casă masivă, înconjurată de arbori, care formează o fișie albă între ghiol și mare (casa „9 Ma” a centrului nautic A.V.S.A.P. de la Mamaia). Casa vapor, îi spun cu gest de mîndrie vîlștii din toată țara și sportivii localnici.

Am vizitat o clasă de pe acest ciudat „vapor”. (Clasa arăta ca o poză dintr-o carte de Jules Verne).

Experimentatul instructor M'cea Runcu, care a format în vara aceasta un număr însemnat de tineri, ne-a dat, plimbîndu-ne prin clasă, unele explicații: „Iată, îi învățăm să lucreze cu un protector de semnalizare... învață alfabetul Morse... studiază diferite tipuri de vapoare... Pe urmă, învață să distingă în desene și apoi pe apă diferite ambarcații cu vele: iola cu o singură velă, snavipul, starul, cutterul cu două.

Cît cîntărește fiecare... ce lungime are catargul... dacă e sau nu testată chila... ce particularități are derivorul... Cînd au terminat cu pregătirea teoretică îi ducem în hangarul de alături. Poftiți și dumneavoastră...”

Păcat, dragi cititori că n-ați putut vedea hangarul unde miroase a lemn ars și a gudroane. Ați fi putut vedea ambarcațiuni foarte bine întreținute, culcate în raste-luri. Și altele, noi nouțe, încă ne-încercate. Între ele, parcă mai frumoasă între toate, o iolă de mahon, sculptoare ca oglînda.

„După ce elevii — a continuat să ne povestească instructorul Runcu — și-au însușit particularitățile specifice ale tuturor acestor ambarcații, am ieșit cu ei pe apă. Atunci abia începe pentru ei ucenicia cea adevărată. Abia atunci se pornesc să minuiască singuri cabluri, scote, cabestane...”

Și la un moment dat, în sfîrșit, prin manevra făcută numai de ei, velele se boltesc în vînt și ambarcația zboară liberă pe apă, cum

zboară peste mare pescărușii...“ Tot anul acesta, începînd din primăvară, în fața casei vapor de la Mamaia s-au desfășurat pe ghiol nenumărate concursuri: Cupa Voința, Cupa 26 iunie, Cupa Victoriei, toate pentru snaipuri. Începînd de la 18 septembrie se desfășoară aci finala concursului republican de star în cadrul căreia și-au dat întâlnire cei mai buni vîlști ai țării.

Chiar în clipa cînd citești aceste rînduri, balizele răsirate pe un traseu de șapte mile, se leagănd pe apă.

Vîntul gonește din spate concurenții și de departe vîntul surd al mării acompaniază melodia pinzelor unșlate...

MARIA IRIMIE

Irina Ponoa (Progresul I.T.B.) noua campioană de tenis a R. P. R.

După felul în care a evoluat scorul în primele 10 jocuri ale finalei probei de simplu femei a campionatului republican de tenis, foarte puțini dintre cei 4000 de spectatori mai credeau în victoria Irinei Ponoa (Progresul I.T.B.). Într-adevăr în acel moment, Julieta Namian (Știința Politehnica) conducea cu 3-1 și 30-0 în al doilea set după ce cîștigase primul set cu 6-0. Spre surprinderea generală însă Irina Ponoa făcînd dovada unei voințe deosebite de luptă și profitînd și de greșita orientare tactică a adversarei sale — care nu a încercat să atace — a reușit să reducă handicapul, să egaleze la 3-3 și apoi să preia conducerea și să cîștige în cele din urmă setul cu 6-4. Nu mai puțin palpitantă a fost evoluția scorului și în setul decisiv. Astfel, după ce a condus cu 4-0 Irina Ponoa vrînd să realizeze puncte prin lovituri decisive insuficient pregătite, din un-

ghiuri foarte dificile, a comis o serie de greșeli, fapt care a permis Julietei Namian să recupereze handicapul și să egaleze la 4-4. Totuși, Irina Ponoa a găsit resursele necesare să cîștige următoarele două jocuri, cucerind astfel pe merit titlul de campioană a țării.

Noua noastră campioană a arătat cu acest prilej că posedă un joc complet, un stil frumos și corect, lovituri puternice și variate de pe ambele părți. Cîștigătoarea va trebui însă, ținînd seama de aceste posibilități, să folosească cu mai multă convingere jocul la fileu. Julieta Namian este o jucătoare talentată, cu reale calități, însă și cu serioase deficiențe tehnice, care pot fi remediate printr-un antrenament bine condus. În plus ea trebuie să pună accentul pe jocul ofensiv, la fileu, așa cum de exemplu a făcut uneori în decursul acestei întâlniri și mai ales în primul set.

Carnetul campionatelor

■ Și anul acesta, ca de altfel în toate celelalte șapte ediții ale campionatelor noastre internaționale, odată cu cursa internațională de maraton se va desfășura și întrecerea pentru campionatul republican de maraton pe anul 1955. La această întrecere vor lua parte cei mai buni alergători de maraton din asociațiile noastre sportive.

■ În programul tehnic de desfășurare a campionatelor internaționale figurează în acest an, pentru prima oară, două probe noi: cursa de 20 km. marș (cu plecarea și sosirea pe stadionul Republicii, majoritatea traseului fiind însă pe străzile Capitalei) și 400 m. pentru femei. În proba de 20 km. marș și-a anunțat participarea și fostul recordman de marș, suedezul Ljungren. La 400 m. vor participa cele mai rapide alergătoare ale lumii pe această distanță: atletele sovietice Nina Otkalenko și Polina Solopova; atleta germană Ursula Donath — câștigătoarea probei de 400 m. la Festivalul de la Varșovia; poloneza Michalina Wawrzynek (a alergat recent 57,6, nou record național); reprezentanta noastră Alexandra Sicoe etc.

■ Cu ocazia Campionatelor internaționale vor fi editate trei programe tehnice (pentru fiecare zi de concurs câte unul), care vor ajuta, fără îndoială, spectatorilor să poată urmări mai ușor desfășurarea întrecerilor.

■ Pentru întrecerile din acest an au fost prevăzute la majoritatea probelor serii și calificări. La probele de sărituri și aruncări comisia de organizare a campionatelor a fixat următoarele performanțe standard: LA BARBAȚI: săritura în lungime 7,00 m.; triplu salt 14,50 m.; săritura în înălțime 1,90 m.; prăjină 3,90 m.; aruncarea greutății 15,00 m.; aruncarea discului 45,00 m.; aruncarea suliței 63,00 m.; aruncarea ciocanului 54,00 m. LA FEMEI: săritura în lungime 5,25; înălțime 1,50; greutate 12,00 m.; disc 38,00 m.; suliță 40,00 m.

Recordmani mondiali și campioni olimpici participă la a VIII-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R. P. Romine

Comisia de organizare a celei de a VIII-a ediții a Campionatelor Internaționale de Atletism ale R.P. Romine a primit ieri înscrierile nominale ale unor atleți cu performanțe excelente, atleți care prin participarea lor vor face ca aceste întreceri să se ridice la un nivel foarte înalt.

■ Lotul sovietic este compus din cei mai buni reprezentanți ai atletismului din Uniunea Sovietică, fiind selecționați pentru campionatele de la București atleți care dețin în acest moment, într-adevăr, cea mai bună formă. La probele masculine vor lua parte: Barteniev, Tokarev, Kononov, Kaleaev (100, 200, 4x100 m.), Ignatiev, (400 m.), Ivakin, Maricev (800 m.), Okorokov (1500 m.), Vladimir Kuș (5.000 m.), Stolearov (110 m. g.), Iulin (400 m. g.), Koșkariov, Stepanov (înălțime), Scerbakov (triplu salt), Cernobai (prăjină), Grigalka, Pirts (greutate), Matveev (disc), Kuznețov (suliță), Krivososov (ciocan). La probele feminine iau parte: Hkina Polnicenko, Sofronova (100 și 200 m.), Otkalenko (800 m.), Ermolenko (80 m. g.), Vinogradova,

Înainte de a-i vedea pe stadionul Republicii, vi-i prezentăm pe:

Thelma Hopkins

În ziarul nostru de sâmbătă am anunțat că atleta engleză Diana Leather a acoperit o milă (1609,34 m.) în 4:45,0. S-ar putea ca, cititorul care se interesează de campionatele internaționale să uite — aflând ultimele rezultate ale acestei renumite alergătoare — de cea mai valoroasă reprezentantă a atletismului britanic: săritorea în înălțime Thelma Hopkins.

Thelma Hopkins este cea care, cu un an în urmă, la campionatele europene de la Berna, dădea speranța primului loc, reprezentantei noastre Iolanda Balaș, deoarece ea nu reușise să treacă înălțimea de 1,65 m. decât din a doua încercare (Iolanda Balaș făcuse acest lucru chiar din prima ei încercare). Stacheta a fost urcată apoi cu 2 cm., la 1,67 m. Thelma Hopkins a trecut din prima încercare, ceea ce Iolanda nu a reușit nici din a treia.

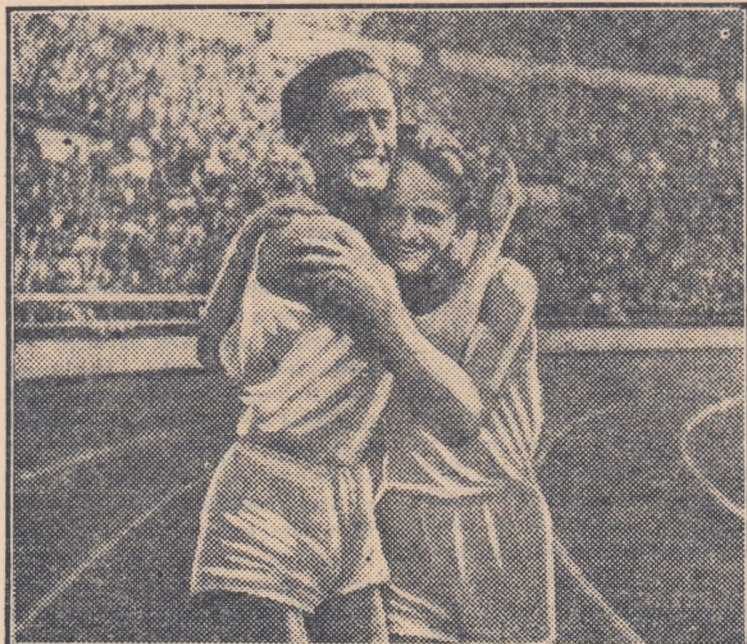
Întrecerea dintre cele două săritore a continuat și după campionatele europene, în care ele au ocupat primele două locuri. Nu s-au mai întâlnit însă pe același stadion, confruntarea lor făcându-se doar prin valoarea cifrelor. În acest an, Iolanda Balaș este a ceea care sare prima 1,70 m.; dar Thelma o egalează curind de două ori și reușește mai apoi, la Praga, să adauge acestei performanțe încă un centimetru.

Într-unul din sectoarele de sărituri ale stadionului Republicii, se vor întâlni duminică — pentru prima oară în acest an, — cele mai bune două săritore ale lumii: atleta engleză Hopkins și reprezentanta noastră Iolanda Balaș. Dar pentru că în protocolul tehnic al concursului a fost notat că stacheta va fi urcată de la 1,70 la 1,74 m., și cum recordul mondial este de 1,73 m., n-ar fi exclus ca stadionul Republicii, cu zecile sale de mii de spectatori, să cunoască o nouă recordmană a lumii.

Istvan Rozsavölgyi

Redactorul de atletism al ziarului italian „La Gazzetta dello Sport”, R. L. Quercelami, scria spre sfârșitul lunii august:

„Rozsavölgyi a muncit mult până de curind, dar gloria nu i-a surdit. S-a vorbit despre el ca despre arhitectul victoriilor altora. Cu doi ani în urmă, numele său era aproape necunoscut chiar și în Ungaria. La sfârșitul lui iunie 1953 recordul său pe 1500 m. era de 4:01,0. Cinci săptămâni după aceas-

„Îți mulțumesc Istvan...” îi spune Sandor Iharos lui Rozsavölgyi după cursa în care primul a stabilit un nou record al lumii pe 1.500 m.

ta el și ajunsese la... 3:47,4”. De atunci Rozsavölgyi a muncit în continuare la fel de mult, ajutând, de fiecare dată, pe alți atleți să obțină rezultate de mare prestigiu. În acest an el l-a ajutat pe Sandor Iharos să stabilească, în luna mai, recordul lumii pe 3000 m. (7:55,6), apoi tot el a fost acela care a contribuit efectiv ca prietenul său Sandor să realizeze primul 3:40,8 pe 1500 m. (Acest nou record mondial a fost egalat ulterior de Laszlo Tabori și danezul Gunar Nielsen).

Dar care sînt rezultatele lui Istvan Rozsavölgyi? Pe 1500 m. el a progresat foarte mult în ultimii doi ani. Anul trecut a încheiat sezonul cu un rezultat de 3:46,6. În 1954, chiar la începutul sezonului, a stabilit un nou record european cu 3:42,0, obținând apoi, în concursurile următoare: 3:42,2; 3:42,8; 3:43,2; 3:44,0. De ultimul din aceste rezultate este legală una dintre cele mai frumoase victorii ale sale. Ea a fost obținută împotriva englezului Brian Hawson, cu prilejul meciului Anglia—Ungaria. Înaintea meciului, toată lumea era convinsă că Hawson va câștiga, deoarece în această întîlnire se arătase a fi într-o formă extraordinară: 800 m. în 1:47,8. Și totuși Rozsavölgyi a învins! Alte și alte rezultate frumoase au fost înscrise de atunci în dreptul numelui său. În cadrul meciului cu atleții polonezi, Istvan Rozsavölgyi a câștigat două probe: 800 m. în 1:48,8 (l-a învins pe campionul european Szentgali) și 1500 m. în 3:41,2. Acest rezultat este al patrulea în istoria probei de 1500 m., după recordul lumii (3:40,8) deținut de Iharos, Tabori și Nielsen.

Acum o săptămână, Istvan Rozsavölgyi a devenit co-recordman al lumii în proba de 1000 m. (2:19,0) egalându-l pe norvegianul Audun Boysen. Rezultatul acesta promite, desigur, foarte mult...

Să fie oare Rozsavölgyi al patrulea atlet care să realizeze 3:40,8 sau... poate deveni — aici pe stadionul Republicii — singurul recordman al acestei probe?

Viktor Cernobai

Despre Eeles Landström, recordmanul Europei la săritura cu prăjină, știm că la 14 ani sărea 2,70. Nu cunoaștem însă nici anul și nici rezultatul începuturilor atletice al lui Viktor Cernobai, care împreună cu tovarășii săi Vladimir Bulatov și Anatolii Albov, au reușit în acest an performanța de 4,40 m.

Știm însă cum la Varșovia la întrecerile sportive ale Festivalului, Cernobai a încercat să doboare recordul Europei. Cu toate că noaptea coborise de mult pe stadion și că toate celelalte probe fusese de acum încheiate cu mult înainte, la lumina reflectoarelor Viktor Cernobai a rămas singur să încerce o performanță superioară recordului european. În afara ar-

bitrilor probei, pe stadionul C.W.K.S. nu mai rămăseseră decât câțiva martori să asiste la încercările atletului sovietic. Chiar în apropierea pistei pe care sărea Viktor, se afla un tăvălug mecanic, al cărui conducător nu se îndura să părăsească stadionul. Cuprins și el de frigurile emoției acestei tentative nocturne, mecanicul se grăbea (atît de repede cît poate merge un compresor!) după fiecare încercare a lui Cernobai, să-i niveleze și să-i bătătoarească pista. Apoi, fiindcă probabil nu putea să manevreze cu ușurință comenzile motorului și pentru că își dădea seama că zgomotul îl deranja pe săritor, se retrăgea cu tăvălugul tocmai în mijlocul stadionului. De acolo, din întuneric, a asistat la cele trei încercări ale lui Cernobai și de fiecare dată își arunca cu ciudă șapca, pentru că Viktor ratase de puțin înălțimea unui nou record european. Poate de aceea, după a treia încercare nereușită, Cernobai, după ce a mulțumit arbitrilor, s-a îndreptat spre mecanicul compresorului, cerindu-i scuze că-l reținuse pînă tirziu, fără a-i fi putut da și lui satisfacția unui nou record.

Viktor Cernobai, Ragnar Lundberg, Zenon Wazny, Jiri Krejcar, Milan Milakov, Rudolf Peukert, Dimitar Hlebarov, și alții care au obținut cu toții, în acest an, rezultate de peste 4,30 m. vor participa duminică pe stadionul Republicii în proba de săritură cu prăjină.

Gisela Köhler

De mai multe ori pînă acum, atleta din R. D. Germană a luat startul pe stadionul Republicii. Am văzut-o alergînd 100 și 200 m., am văzut-o zburînd (da, zburînd! Imaginea nu este exagerată), peste gardurile cursei de 80 m. Dar am auzit-o și povestind despre cariera ei de atletă, începută ca... aruncătoare de greutate. A fost o zi însă, în care antrenorul său, Max Schommler, i-a spus: „Așa nu mai merge! Ori treci la alergări, ori te lași de atletism. N-o să ajungi niciodată o bună aruncătoare de greutate, în schimb am convingerea că vei putea deveni o bună alergătoare.”

Previiziunile lui Max Schommler s-au adevărit în totul. Gisela Köhler, optician specialist la uzinele Zeiss din Jena, a obținut anul trecut rezultatele: 12,0 sec. pe 100 m.; 24,4 sec. pe 200 m.; 11,0 sec. pe 80 m. g. iar în acest an: 11,7 sec. (100 m.); 24,1 sec. (200 m.) și 10,9 sec. (80 m. g.). În fața unor asemenea rezultate ne punem întrebarea la care probe va concura săptămîna aceasta Gisela mai ales că ea are de apărut titlurile de campioană internațională a R. P. R., cucerite anul trecut la aceste trei probe.

Va aștepta, de sigur, din nou îndrumarea lui Max Schommler.

ROMEO VILARA
TUDOR VORNICU

Programul tehnic

1 OCTOMBRIE 1955

- 9,30 400 m. garduri (serii)
lungime (calificări)
- 9,50 100 m. femei (serii)
suliță femei (calificări)
- 10,10 100 m. (serii)
- 10,30 800 m. (serii)
prăjină (calificări)
- 10,50 lungime femei (calificări)
disc (calificări)
- 15,15 Festivitatea de deschidere
- 15,45 400 m. g. (semifinale)
lungime (finala)
suliță femei (finala)
- 16,05 100 m. (semifinale)
- 16,25 100 m. femei (semifinale)
- 16,35 20 km. marș
- 16,40 400 m. femei (serii)
- 16,55 400 m. g. (finala)
lungime femei (finala)
disc (finala)
- 17,10 800 m. (finala)
- 17,20 100 m. (finala)
- 17,30 100 m. femei (finala)
- 17,40 5.000 m.
- 18,00 400 m. femei (finala)

2 OCTOMBRIE 1955

- 9,30 80 m. g. femei (serii)
suliță (calificări)
- înălțime femei (calificări)
- 9,50 400 m. (serii)
- 10,10 800 m. femei (serii)
- 10,30 4 x 100 m. femei (serii)
- 10,50 4 x 100 m. (serii)
greutate (calificări)
disc femei (calificări)
- 15,30 maraton (plecare)
prăjină (finala)
suliță (finala)
- 16,00 80 m. g. femei (semifinale)
- 16,20 400 m. (semifinale)
înălțime femei (finala)
- 16,35 800 m. femei (finala)
- 16,50 80 m. g. femei (finala)
greutate (finala)
disc femei (finala)
- 17,05 3.000 m. obstacole
- 17,20 400 m. (finala)
- 17,30 4 x 100 m. femei (finala)
- 17,40 4 x 100 m. (finala)
- 17,50 maraton sosire

3 OCTOMBRIE 1955

- 9,30 200 m. (serii)
ciocan (calificări)
- înălțime (calificări)
- 9,50 200 m. femei (serii)
- 10,10 110 m. g. (serii)
- 10,30 1.500 m. (serii)
- 10,50 4 x 400 m. (serii)
triplu salt (calificări)
greutate femei (calificări)
- 15,30 110 m. g. (semifinale)
ciocan (finala)
înălțime (finala)
- 15,50 200 m. (semifinale)
- 16,05 200 m. femei (semifinale)
- 16,20 1.500 m. (finala)
- 16,35 110 m. g. (finala)
triplu salt (finala)
greutate femei (finala)
- 16,50 200 m. (finala)
- 17,00 200 m. femei (finala)
- 17,10 10.000 m.
- 17,50 4 x 400 m. (finala)
- 17,55 Festivitatea de închidere.

DISCUȚII...

A trecut mai bine de o săptămână de când pe ringul de pe Stadionul Republicii s-a disputat ultimul meci al campionatelor republicane individuale de box, dar discuțiile în jurul acestei competiții tradiționale sînt departe de a se fi epuizat. Este cazul să subliniem — de data aceasta cu satisfacție — caracterul organizat și constructiv al acestor discuții. Simbătă dimineața, de pildă, s-a deschis în Capitală o importantă consfătuire a antrenorilor de box din întreaga țară. Au fost dezbătute la această consfătuire probleme din cele mai arzătoare ale boxului nostru și — ceea ce se impunea de mai multă vreme — s-a căutat în comun calea cea mai nimerită pentru a îmbunătăți calitatea boxului nostru. Firește că singurul drum potrivit, asupra căruia a existat o deplină unanimitate de păreri încă de la începutul dezbaterilor, este cel al orientării spre tehnică și tactică și spre o schimbare totală a metodei de antrenament. Consfătuirea nu s-a limitat numai la discutarea problemelor acute ale boxului nostru, în lumina recentelor campionate, ci s-a transformat într-o adevărată școală. Într-adevăr, timp de câteva zile, antrenorii care au venit la această consfătuire urmează un curs de reimprospătare a cunoștințelor și de instruire cu privire la aplicarea practică a concluziilor consfătuirii. Așteptăm acum să vedem roadele. Ele pot și trebuie să se arate!

Pare curios și nefiresc că, pînă la ora actuală, colegiul de judecatori-arbitri nu s-a hotărît să urmeze exemplul colegiului de antrenori și să inițieze o consfătuire similară. Doar campionatele din acest an au arătat că avem încă judecatori-arbitri cu o slabă pregătire, că se ivesc serioase divergențe în aprecierea situațiilor din ring și că nu s-a ajuns la o concepție unitară în privința punctajului și a desemnării învingătorului. Ne întrebăm, pe bună dreptate: oare numeroasele decizii eronate și greșeli de arbitraj care s-au constatat de-a lungul campionatelor trebuie să rămână acoperite de ne-guna uitării?

N-am vrea să discutăm aici despre lipsurile boxerilor noștri. Ele sînt bine cunoscute. Vrem să ne oprim asupra unor aspecte importante și care ar putea atrage luarea aminte. Niciodată în trecut boxul nostru nu s-a bucurat de popularitatea pe care o are astăzi în rândurile tineretului. Există o bază de mase care nu trebuie neglijată. Avem un excelent material uman, care așteaptă numai să fie format în mod corespunzător. Ce se întâmplă însă cu acești tineri boxeri? Pușini dintre ei urcă treptele mingului, dar și aceștia se rezumă la o activitate sporadică. Alții se antrenează un timp cu trageri de inimă, apoi cu mai puțină seriozitate și, în cele din urmă, descurajându-se, se îndreaptă spre altă disciplină sportivă. Numărul extrem de mic de reuniuni deschise tinerilor pugiliști duc la scăderea bazei de mase. Dar nu numai atât. Chiar și la reuniunile organizate ici-colo și unde întâlnim nu au un caracter oficial, antrenorii, dintr-o inexplicabilă predilecție pentru obținerea victoriei cu orice preț, își îndeamnă elevii numai să se bată cu toată

înverșunarea, uitînd cu desăvîrșire că tocmai asemenea reuniuni au menirea de a constitui o adevărată școală de însușire și aplicare a tehnicii și tacticii pentru tinerii boxeri. Practicînd un box cu accent excesiv pe combativitate, boxerii noștri tineri, printre care se află multe elemente cu perspective din cele mai frumoase, ajung la un adevărat automatism al boxului dezordonat și numai cu multă perseverență își pot corecta acest defect. Am avut ocazia să vedem asemenea tineri pugiliști și la campionatele din acest an. Dacă ar fi să cităm nume, ar trebui să înșirăm o listă destul de bogată. Cum este posibil ca pînă acum unii antrenori să nu fi putut face o deosebire între box și bătaie? Se impune aici o cotitură efectivă. Deci: cit mai multe reuniuni, atenție la pregătirea boxerilor tineri, mai mult discernămint în alegerea boxerilor demni să participe la întrecerea celor mai buni pugiliști ai țării și mai ales — renunțarea la goana după victorii care nu spun nimic, în favoarea însușirii boxului de calitate!

Cîteva cuvinte despre antrenori. Mulți dintre ei au fost nume răsunătoare în boxul nostru din trecut, au cunoscut emoțiile unei înfîlțiri, au gustat din bucuria victoriei, ca și din amărăciunea înfrîngerii. De aceea li se cere mai multă preocupare pentru latura educativă, pedagogică, a muncii lor. În general, cu puține excepții antrenorii noștri de box se pricep să arate cum se execută corect o lovitură, dar se interesează în mai mică măsură de însușirile psihice ale boxerului pe care-l antrenează. Un boxer nu este numai un atlet cu bicepsi puternici. El este un sportiv care gîndește. Adeseori, boxerul reacționează fulgerător, dar gîndit, într-o situație grea. Pentru a ajunge la această boxerul trebuie să-și îmbogățească cunoștințele culturale, să se instruiască, într-un cuvînt, să-și ridice pregătirea intelectuală. Cel mai indicat să se ocupe de această problemă este însuși antrenorul, care are un ascendent moral asupra elevului său. Din păcate însă, mulți dintre antrenori dovedesc, la rîndul lor, lacune în această privință. Mai mult chiar. Mulți antrenori nu se ocupă nici de studierea metodelor înaintate în pregătirea boxerilor și, din această cauză, învățămintele pretioase care pot fi desprinse din cartea lui Gradopolov, de pildă, rămîn neaplicate în numeroase secții de box. Unii antrenori trec cu vederea, cu multă ușurință, chiar și programele de antrenament care sînt elaborate pe o bază științifică. Ar fi inutil să vorbim despre rostul antrenorilor în acțiunea de îmbunătățire a calității boxului nostru. Nu este de prisos să afirmăm cu tărie că antrenorii au nevoie să învețe, să se instruiască, pentru ca, la rîndul lor, să-i poată învăța și instrui cum se cuvine pe boxerii pe care-i antrenează.

Am adus aici în discuție unele probleme care frîmintă mișcarea noastră pugilistică. Nu sînt probleme noi. Dar ele își așteaptă și acum rezolvarea. Greșim oare dacă spunem că acest lucru depinde, în mare măsură, de antrenori?
MARIUS GODEANU

In ajunul meciului...

● Primul meci între fotbalisții romini și cei belgieni s-a disputat la 10 iunie 1937 la București. Atunci, echipa romină a invins cu 2—1.

● Fundașul stînga belgian Van Brandt a făcut parte din echipa Continentului în meciul cu Marea Britanie, disputat la 13 august la Belfast și terminat cu neta victorie a „Restului Europei” la scorul de 4—1.

● În Belgia, campionatul se dispută pe trei divizii (I, II și III, A și B) — fiecare avînd cîte 16 echipe — și categoria promoția cu patru serii. Paralel cu campionatul se desfășoară „Cupa Belgiei”. Primul campionat în Belgia a fost organizat în anul 1895. Astăzi, în Belgia activează 1370 cluburi cu un total de 315.000 membri.

● Asociațiile sportive mai pot ridica bilete, de la casa specială din str. Puțul cu Apă Rece pînă azi la prînz. Pentru public, biletele s-au pus în vânzare la următoarele case: Bd. N. Bălcescu (vis-a-vis de fundația „Dalles”), Pronosport (Cal. Victoriei 9), Dinamo (Șos. Ștefan cel Mare), clubul C.F.R. Grivița Roșie (cal. Griviței) precum și la casele din str. Hașdeu și Isvor.

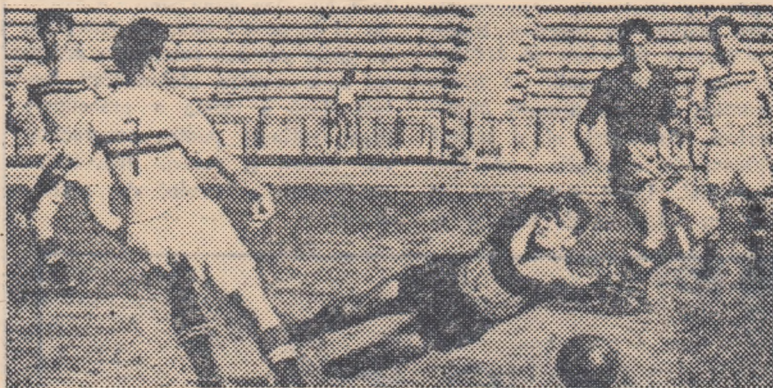
● Intrarea pe Stadionul „23 August” se va face pe porțile indicate pe bilete (seria nr. 4). Copiii sub 15 ani nu sînt admiși. Sînt valabile numai permisele roșii, albastre și negre (ziariști) care au acces la tribuna I sectorul 0 prin str. Maior Coravu.

Reprezentativa R. P. Romine întîlnește mîine echipa Belgiei

(urmăre din pag. 1-a)

despre care mi-au vorbit atît jucătorii de la La Gantoise, cit și cei de la A. C. Beerschot. Ne vom strădui — de asta pot să vă asigur — să obținem o performanță cit mai bună care să readucă încrederea și optimismul în tabăra noastră”.

Delegația sportivilor belgieni (din care numai prima parte a sosit aseară în Capitală, restul urmînd să vină în cursul dimineții de

Un aspect de la ultimul antrenament al lotului echipei A în compania lotului B. Portarul Cosma plonjează la un șut al lui Suciuc urmîrit de Georgescu — în stînga, — Romoșan și Ozon — în dreapta

Semi-finalele campionatului de șah al R. P. R.

Deși au mai rămas doar două runde de jucat în semifinalele de la Arad și Cluj nu au putut fi stabiliți încă jucătorii care vor avea dreptul de a evolua în finala campionatului de șah al țării.

La Arad, runda XVI-a a adus o singură surpriză: juniorul Günzberger l-a învins pe Tucă, deschizîndu-și mari perspective pentru calificare. Ceilalți doi frunțași ai clasamentului, Crețulescu și M. Rădulescu, au acumulat puncte noi în întîlnirile cu Frățilă și respectiv Orghici. Erdely a cîștigat la Grozescu, iar partidele dr. R. Alexandrescu — Kadar și Suta — Szabo au fost remize. În feul acesta în clasament continuă să conducă Emil Crețulescu cu 10 1/2 p. (din 13 partide), care este și singurul jucător neînvingător al turneului. El urmează, la o jumătate de punct, maestrul M. Rădulescu; dr. R. Alexandrescu și Günzberger au de asemenea 10 puncte, dar din 14 partide, ca și Suta, care a susținut însă 15 întîlniri; Iuliu Szabo are 9 puncte din 13 partide, iar Erdely 8 1/2 din 12.

La Cluj, frunțașul clasamentului, P. Seimeanu, a suferit în runda a XV-a prima înfrîngere din partea pîiteșteanului Dascălu. Acest rezultat nu a produs însă schimbări în clasament. Seimeanu continuă să se afle pe primul loc cu 12 p. urmat de Costea cu 10. 1/2. Gică Alexandrescu 10 p., Rusenescu, Breazu și Samaritan cu cîte 9 1/2 p., Melau și Nedrea 8 1/2 p., Dunăreanu și Borhely 8 p. După cum se vede, lupta pentru cele 5 locuri de calificare urmează să se decidă în ultimele două runde.

La Cluj, frunțașul clasamentului,

Arbitrii cehoslovaci despre echipa Belgiei

Ieri după-amiază avionul de Praga i-a adus la București pe cei trei arbitri cehoslovaci M. Macko, L. Holko și J. Karas, cărora li s-a încredințat misiunea de a conduce întîlnirea internațională de fotbal dintre reprezentativele R. P. Romine și Belgiei. Arbitrul de centru, M. Macko, este bine cunoscut publicului bucureștean, cît și sportivilor romini, din meciurile pe care le-a arbitrat la București (finala din cadrul turneului de fotbal al primei ediții a Jocurilor Sportive Prietenesci desfășurată cu prilejul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților), precum și în țară, în cadrul turneului întreprins de echipa Stal Sosnowiec din R. P. Polonă. Un alt arbitru care cunoaște jocul fotbalisților romini este L. Holko. Anul trecut, la Praga, el a arbitrat întîlnirea dintre reprezentativele orașelor Praga și București.

Oaspeții noștri și-au exprimat bucuria de a se afla în mijlocul sportivilor romini a căror activitate internațională o apreciază și apoi, cum era și normal, discuția a început a fi purtată în jurul întîlnirii de miercuri. Atît Macko, cît și Holko au asistat duminică la jocul dintre echipele Belgiei și Cehoslovaciei. Cunoscind acest fapt, i-am rugat pe arbitrii cehoslovaci să ne împărtășească cîteva impresii în legătură cu această întîlnire.

Iată ce ne-a declarat Macko: „Rezultatul de 5—2 în favoarea

echipei cehoslovace nu este real și nedreptățeste echipa Belgiei. Scorul ridicat, realizat de jucătorii noștri, se datorește jocului rapid imprimat în primele minute ale întîlnirii. În această perioadă, cînd totuși au ratat două ocazii clare de gol, fotbalisții belgieni au fost depășiiți, însă după aceea ei s-au dovedit adversari egali pentru echipa noastră. Mai mult chiar, în repriza secundă — cînd scorul era de 3—2, în favoarea echipei cehoslovace — fotbalisții belgieni au atacat periculos și au masat întreaga apărare cehoslovacă în careul de 16 m. Simțeam cu toții că egalarea „plutește în aer”. Și totuși, ea nu s-a produs. Un contra-atac fulgerător, întreprins de Pazdera, care a făcut o cursă de la centrul terenului, a dus la înscrierea celui de al patrulea gol al echipei cehoslovace. Acesta a fost „momentul psihologic” al meciului. Belgienii au avut cel mai bun jucător în Huysmans, care a jucat excepțional în apărare și de ori de cîte ori a fost nevoie a sprijinit linia de atac. Coppens a fost totdeauna marcat de 2—3 adversari, care i-au anihilat astfel multe acțiuni. Portarul belgian poartă vina a două goluri. Din echipa cehoslovacă s-a remarcat în mod deosebit Hledik, care a fost unul dintre cei mai buni jucători de pe teren”.

L. Holko, care a asistat de asemenea la meci, a adăugat următoarele:

„Am arbitrat la Praga întîlnirea dintre reprezentativele orașelor Praga și București, în anul 1954, și numai din cauza terenului desfundat (în timpul jocului s-a produs o rupere de nori) a cîștigat echipa orașului Praga. Privind prin prisma valorii arătate atunci de jucătorii romini și a comportării echipei Belgiei duminică la Praga, inclîn spre un rezultat favorabil echipei romine în jocul de miercuri. În ceea ce privește echipa Belgiei, țin să adaug că mie personal nu mi-a plăcut jocul prestat de ea. Belgienii practică un joc tipic englezesc, cu pase scurte și laterale. Coppens dribblează prea mult, frîmînd jocul coechipierilor săi.

După evoluția ei la Praga, eu și colegii mei sîntem foarte curioși să vedem cum va juca echipa belgiană aici, la București”.

V. BENKOVSKY

Haide R. P. R.!

Mîine, pe stadionul „23 August”, echipa reprezentativă de fotbal a țării noastre susține un nou și dificil joc: cu selecționata Belgiei, una dintre reprezentativele naționale care a reușit cele mai surprinzătoare și valoroase rezultate.

Pentru echipierii naționali noștri jocul de mîine prezintă o importanță deosebită. Ei doresc din tot sufletul să aibă o comportare cit mai bună, demnă de prestigiul fotbalului nostru. Pentru a adăuga însă un rezultat de valoare palmaresului ei, reprezentativa țării noastre are nevoie de sprijinul și încurajarea zecilor de mii de iubitori ai fotbalului care vor popula tribunele stadionului „23 August”. Echipa noastră trebuie să simtă în fiecare clipă că joacă „acasă”, că acei care o urmăresc sînt cu tot sufletul alături de ea. Pentru asta, încurajările nu trebuie drămuite, ci ele să pornească mereu, tot mai puternice, tot mai însuflețite: haide R.P.R.!

Să nu uităm că echipa care va înfrunta mîine reprezentativa noastră a făcut să „guste” din cupa amară a înfrîngerii echipe de mare valoare cum sînt reprezentativele Franței, Suediei, Germaniei occidentale, că o mare putere de refacere a situațiilor pierdute, fiind renumită pentru revenirea ei care inversează scoruri ce par de nerăsturnat! Iată pentru ce mîine spectatorii trebuie să-și susțină neînterupt pe fotbalisții noștri, nu numai în momentele cînd ei conduc jocul, cînd au suferit, așa cum fac de obicei, ci mai ales în momentele critice, atunci cînd adversarul atacă. Din minutul 1 și pînă în al 90-lea stadionul să fie doar un strigăt: Haide-haide R.P.R.!

INFORMAȚII

Pronosport

În urma trîrierii celor 583.420 buletine depuse la concursul PRONOSPORT 38 etapa din 25 septembrie, au fost găsite:

11 buletine cu 12 rezultate
277 buletine cu 11 rezultate
2325 buletine cu 10 rezultate
Omologarea concursului are loc azi după-amiază.

AMĂNUNTE PENTRU CONCURSUL

39 ETAPA DIN 2 OCTOMBRIE

I. R. Cehoslovacă (A) — R. P. Ungară (A). Ultimele rezultate dintre cele două reprezentative. În anul 1953 1—5 la Praga și 1—4 în anul 1954 la Budapesta. R. Cehoslovacă a învins în acest an cu 3—2 Austria și 3—1, 5—2 Belgia.

II. R. P. Ungară (B) — R. Cehoslovacă (B). Întîlnindu-se în anul 1954, echipele secunde au terminat la egalitate 2—2.

III. Locomotiva Cluj — Metalul Hunedoara (în tur 2—1).

În retur clujenii se prezintă slab pierzînd 8 puncte în gase jocuri dintre care două pe teren propriu.

IV. Metalul Baia Mare — Metalul C. Turzii (1—3).

Echipa Metalul C. Turzii se află în plină formă. În ultimul joc a învins detașat Progresul Oradea cu 2—0.

Rezultatele din trecut. În 1951: 0—1, 1—2. În 1953: 0—0, 0—3.

V. Locomotiva Craiova — Metalul Uz. Tr. Orașul Stalin (1—2).

Ceferiștii din Craiova au pierdut toate întîlnirile din retur, în timp ce echipa Metalul se comportă multumitor. În anul 1954: 1—2 și 3—2.

VI. Metalul St. roșu Or. Stalin —

Știința Craiova (0—0)

În retur ambele echipe se prezintă slab. Știința Craiova nu se împacă cu jocurile în deplasare.

VII. Știința Iași — Avîntul Fălticeni (3—2)

Teșenii s-au arătat greu de învins pe teren propriu. Avîntul Fălticeni are o comportare bună în retur. Rezultatele din trecut nu dau nici un favorită.

VIII. Metalul Arad — Metalul Oradea (2—0)

Situată mai bine în clasament, Metalul Arad va căuta să profite de avantajul terenului.

IX. Fl. roșie Burdujeni — Locomotiva Iași (2—0)

Echipa din Burdujeni are prima șansă, datorită formei bune în care se află.

X. Dinamo Galați — Flacăra Cimpina (2—3)

În trecut nu s-a mai întîlnit decît în tur, cînd Flacăra Cimpina a cîștigat foarte greu cu 3—2. Dinamoviștii va trebui să se întrebuițeze serios „pre a putea face față acestei întîlniri în care Flacăra pe baza rezultatelor obținute pornește cu un mic avantaj.

XI. Fl. roșie Buhuși — Fl. roșie Bacău (2—1)

Rezultatele obținute de cele două formații, indică un avantaj clar, echipei „textiliste” din Buhuși.

XII. Progresul Sibiu — Locomotiva Turnu Severin (1—3)

Rezultatele dintre cele două formații: 3—0 și 1—2 în 1954. Victoria poate fi de partea echipei din Sibiu, greu de învins pe teren propriu.

Cîteva aspecte și unele învățăminte după Campionatele Europene de Tir

Competiții...concursuri...

Trăgători din 19 țări au participat la campionatele europene de tir. Și așa cum nu seamănă între ele două regete de la o mină, tot astfel nu seamănă între ele două dintre cele 19 loturi participante. Fiecare își avea sistemul și specificul său de organizare și de muncă, înțelegând să lupte în mod diferit pentru obținerea unui rezultat valoros. Chiar și pentru cineva mai puțin interesat să sezeze amănunte organizatorice tehnice și tactice din lumea tirului, specificul diferitelor reprezentative era evident. Dar pentru trăgătorii obișnuiți să „vadă bine” și să noteze tot ceea ce văd, campionatele europene de tir au oferit un deosebit prilej de constatare și de învățăminte.

Folosind însemnările noastre și discuțiile purtate cu cei care au privit atent și și-au notat cu conștiințozitate o mulțime de amănunte utile, vom prezenta unele aspecte și cîteva concluzii asupra loturilor participante la această primă ediție a întrecerilor europene de tir.

TRĂGĂTORII SOVIETICI FORMEAZA O FAMILIE UNITA

În discuțiile purtate cu Charles Jan, prim vicepreședinte al U.I.T. și președinte al Federației Elvețiene de Tir, acesta a ținut să sublinieze:

„Trăgătorii sovietici, ale căror rezultate excepționale au dominat Campionatele Europene, formează o adevărată familie, ce nu poate fi despărțită nici prin valoarea rezultatelor individuale și nici de tentația titlului de recordman mondial. Nu este pentru prima dată când constat că acești valoroși trăgători nu și pun ca problemă numai obținerea unor răsunătoare succese individuale, preocuparea lor principală fiind de a realiza altă dată real pot oferi față de standul de pregătire în care se găsește fără a risca, ceea ce ar compromite succesul echipei. Așa stînd lucrurile, rezultatele individuale ale trăgătorilor sovietici — atât la Caracas cât și la București — au fost foarte bune, fiind greu de depășit, dar totalizate pe echipă au devenit excepționale, atîngînd culmi pe care restul trăgătorilor nu le pot încă atinge”.

Într-adevăr, în această constă marea valoare a trăgătorilor Uniunii Sovietice. Toți dispun de o pregătire individuală superioară, care nu diferă mult de la unu la celălalt. Omogenitatea acestor maeștri ai armei devine perfectă în concurs, unde nici unul dintre ei nu coboară sub cifra realizată obișnuit în antrenamente și în concursurile de verificare.

Dar unitatea familiei trăgătorilor sovietici nu se manifestă numai prin omogenitatea performanțelor. Prietenia, înțelegerea și sprijinul reciproc între diverși componenți ai echipelor este de neîncredințat. Înaintea probelor poți întâlni această familie reunită într-o discuție prietenească, iar în timpul probelor, atunci cînd fiecare component rămîne ore întregi nemisecat în poziția de tragere, unitatea sufletească se realizează prin intermediul antrenorilor.

Norvegianul Kongshaug, danezul Jensen, elvețianul Hollenstein și mulți alți trăgători ai acestor campionate, au admirat munca antrenorilor sovietici, lăudînd — ori de cîte ori au avut prilejul — grăja părintească cu care aceștia urmăresc pe oamenii lor. Jensen, unul dintre cei mai tineri campioni europeni, ne-a declarat printre altele: „N-aș putea spune că personal nu sînt ajutat foarte mult de cei vîrstnici din lotul meu, a căror experiență și ale căror învățăminte m-au ajutat să ating va-

loarea la care mă aflu. Dar munca antrenorului Jehelson, din lotul Uniunii Sovietice, este excepțională. Cu felul cum știe el să sfătuiască și să-și îndrume trăgătorii în timpul concursului, cred că aș „prinde arpi”.

Performanțele echipelor sovietice sînt condiționate direct de activitatea antrenorilor lor. Avînd un colectiv mare de antrenori, specializați pe probe fiecare trăgător din lotul sovietic a reușit să-și aibă asigurat în tot timpul concursului un serios sprijin moral și tactic.

Organizarea lotului sovietic a lăsat cea mai adîncă impresie în rîndurile participanților la această întrecere. Felul cum antrenorii își împărtășeau unul altuia părerile asupra desfășurării diferitelor probe, sau felul cum șeful secției unionale de tir, Alexei Alexeevici Maximov, reușea să se „descurce” în complicatele probleme ale Congresului și totodată în multiplele sarcini de coordonare a activității lotului, au fost elogiate chiar de președintele Uniunii Internaționale de Tir, E. W. Carlsson. „Cu o asemenea înțelegere între toți componenții echipelor și cu un asemenea „cap” de perfect organizator ca cel al lui Maximov, este normal ca trăgătorii sovietici să cucerească supremația și ca Uniunea Sovietică să poată realiza în 1958 o organizare desăvîrșită a Campionatelor Mondiale”.

Între rezultatele obținute de trăgătorii sovietici în timpul concursurilor pentru înșignă de maestru trăgător și cele realizate în timpul campionatelor a existat o serioasă diferență. Cunoscutul Mihail Itkis zîmbea atunci cînd observa nedumerirea unora în fața rezultatelor trăgătorilor sovietici obținute în concursurile de înșignă. „Nu ne apreciați după aceste rezultate. Alia este, de fapt, valoarea noastră. În concursurile de înșignă noi nu urmărim să obținem neapărat medalia, ci vrem, să ne acomodăm cu specificul instalațiilor, cu luminozitatea poligonului și cu întreaga atmosferă de concurs. În plus, cu această ocazie verificăm o nouă producție de cartușe, pentru că, trebuie să știți, sîntem direct interesați să găsim noi resurse pentru obținerea unor rezultate și mai mari”.

Nici unul dintre trăgătorii sovietici n-a lipsit din concursurile pentru înșignă de maestru trăgător dar, spre deosebire de aproape toți ceilalți participanți, la aceste concursuri ei n-au urmărit numai cucerirea distincției, ci o ultimă verificare în condițiile specifice concursului. Lotul era destul de mare, cu trăgători de valoare e-

gală, din rîndul cărora puteau fi aleși cei care se simțeau mai în formă în aceste zile de campionat. Echipa Uniunii Sovietice nu au fost alcătuite numai din trăgători consacrați, consăcrați de toată lumea ca „senatori de drept”. Dintre trăgătorii care obținuseră la Caracas performanțe valoroase, au lipsit Kupko ca și consacratul Boris Andreev, locurile lor fiind ocupate de alți trăgători cu mai mic renume — Golovin, Peromotin, Tocilov, etc. — care au reușit totuși performanțe egale cu ale vestitilor campioni și recordman ai lumii.

Izvorul nesecat de cadre noi și valoroase de care dispune sportul tirului în Uniunea Sovietică s-a făcut simțit prin comportarea excepțională a juniorilor. Pehterev, Belokurov, Glazov, Scerba, Luchianciuc și Evdokinov, care au apărut culorile Uniunii Sovietice în probele de juniori, au arătat prin performanțele lor tot alt fel de valoare ca cele ale seniorilor, că sînt capabili să-i înlocuiască cu succes pe actualii componenți ai primelor formații.

În aceste condiții, trăgătorii sovietici, care la aceste campionate europene s-au dovedit de departe cei mai bun concurenți, oferind celorlalți participanți exemple vii de felul cum trebuie muncit pentru a obține performanțe înalte, au totuși asigurat pentru a păstra și a dezvolta această incontestabilă supremație mondială.

SPRE DEOSEBIRE DE TRĂGĂTORII SOVIETICI.

„norvegienii, elvețienii, suedezii, danezii, finlandezii și francezii — a căror valoare mondială este recunoscută și a căror tradiție domină încă istoria acestei discipline sportive — își îndreaptă atenția spre performanțele individuale. La campionatele europene reprezentanții acestor țări: Jensen, Kvissberg, Ylönen, Vogt, Nordquist, Schmid, Rohr, Hollenstein, etc. au reușit să obțină rezultate individuale excepționale, mulți dintre ei cucerind invidiatul titlu de campion al Europei. Dar rezultatele lor au rămas izolate, n-au avut continuitate în alte probe înrudite, și nu au fost înconunate cu victoria echipei ce reprezenta țara lor. Așa după cum s-a reflectat și în aceste întreceri europene, în țările mai sus enumerate accentul cade asupra „talentelor” izolate, fără a exista o preocupare prea susținută pentru omogenizarea valorii și pentru dezvoltarea cantitativă a tirului de performanță.

Volei

Correspondentul nostru din Arad, Șt. Weinberger, ne transmite următoarele rezultate înregistrate în cadrul turului finalelor campionatului de calificare, desfășurate la Arad: **MASCULIN:** Progresul Galați — Flacăra Ploiești 3-0, Știința București — Știința Iași 3-1, Știința Iași — Progresul Galați 3-2, Știința București — Flacăra Ploiești 3-2, Știința București — Progresul Galați 3-0, Flacăra Ploiești — Știința Iași 3-1. **Clasament:** 1. Știința Construcției București, 2. Progresul Galați, 3. Flacăra Ploiești, 4. Știința Iași. **FEMININ:** Constructorul Brăila — Locomotiva Constanța 3-2, Flamura roșie Cluj — Dinamo Arad 3-0, Dinamo Arad — Locomotiva Constanța 3-0, Flamura roșie Cluj — Constructorul Brăila 3-1, Flamura roșie Cluj — Locomotiva Constanța 3-0, Dinamo Arad — Constructorul Brăila 3-1. **Clasament:** 1. Flamura roșie Cluj, 2. Dinamo Arad, 3. Constructorul Brăila, 4. Locomotiva Constanța.

Returul se va desfășura între 7-9 octombrie la Galați.

A treia etapă a returului campionatului masculin și feminin de volei la categoria A programată pentru sfîrșitul acestei săptămîni următoarelor meciuri: **MASCULIN:** Locomotiva București — Progresul Cluj, Dinamo I București — Știința Timișoara, Metalul Orașul Stalin — CCA, Dinamo IX București — Flamura roșie Tg. Mureș, Progresul ITB București — Știința Arad; **FEMININ:** Progresul Cluj — Progresul CPCS București, Locomotiva București — Voința Sibiu, Progresul Timișoara — Știința ICF București, Flamura roșie Iași — Constructorul București, Dinamo București — Voința Orașul Stalin.

Baschet

După prima etapă disputată în cadrul returului campionatului republican masculin de categoria A, clasamentul se prezintă astfel:

1. C.C.A.	12 10 2 909—685 22
2. Știința I.C.F.	12 10 2 741—630 22
3. Dinamo Buc.	12 9 3 746—587 21
4. Progr. Tg. Mureș	12 9 3 742—656 21
5. Constr. Cluj	12 6 6 694—597 18
6. Progr. Or. Stalin	12 6 6 702—597 18
7. Dinamo Oradea	12 5 7 709—720 17
8. Prog. F.B. Buc.	12 5 7 687—719 17
9. Loc. PTT Buc.	12 4 8 650—723 18
10. Știința Tim.	12 4 8 569—673 16
11. Din. Tg. Mureș	12 3 9 647—770 15
12. Știința Iași	12 1 11 606—829 13

La sfîrșitul acestei săptămîni se desfășoară următoarele meciuri, în cadrul etapei a II-a a returului: CCA—Locomotiva PTT, Progresul F.B. — Știința ICF, Dinamo București—Progresul Tg. Mureș, Știința Timișoara — Știința Iași, Dinamo Tg. Mureș — Dinamo Oradea, Progresul Orașul Stalin — Constructorul Cluj.

Joi se dispută pe terenul Constructorul (strada Berzei nr. 3) jocurile din prima etapă a „Cupei Constructorul” la fete. La ora 19 se întîlnesc Constructorul — Știința Invățămînt, iar la ora 20,30 Știința ICF—Locomotiva.

Finalele asociației Recoita la oină

Simbătă și duminică în cadrul Spartachiadei sindicale la oină, s-au desfășurat pe stadionul din Birlad întrecerile finale ale asociației Recoita.

Turneul final a reunit zece dintre cele mai bune echipe din mediul sătesc. Formațiile au fost împărțite în două serii: seria I: Regiunea Autonomă Maghiară, reg. Bacău, reg. Hunedoara, reg.

Ploiești, reg. Craiova. Seria a II-a: reg. Pitești, reg. Galați, reg. București, reg. Birlad, reg. Iași.

În seria I jocurile au fost mai calde, deoarece unele echipe ca cele ale regiunilor Craiova, Ploiești și Hunedoara au opus o slabă rezistență. Echipa Regiunii Autonome Maghiare a câștigat cu ușurință seria. A doua s-a clasat echipa regiunii Bacău.

În cealaltă serie meciurile au fost mai echilibrate, echipele fiind de forțe sensibile egale. După o luptă deosebit de dîrză, echipa regiunii București a câștigat primul loc în clasament. Pe locurile următoare sînt formațiile regiunilor Birlad, Iași, Pitești și Galați.

Primele două formații din fiecare serie s-au întîlnit în ultima zi a competiției pentru a desemna echipa campioană a asociației pe anul 1955. Spectatorii prezenți duminică în tribunele stadionului din Birlad au fost martorii unor întreceri viu disputate care s-au ridicat uneori la o înaltă valoare tehnică. Mai omogenă și posedînd înaintate cunoștințe tactice, echipa Regiunii Autonome Maghiare a întrecut în meciul decisiv formația regiunii București cu scorul de 15-11 devenind astfel campioană pe asociație. Din echipa învingătoare s-au remarcat Leu Bindilă, Octavian Ștef, Ioan Stoica și Ioan Cadar.

Iată clasamentul general: 1. Regiunea Autonomă Maghiară; 2. reg. București; 3. reg. Birlad; 4. reg. Bacău; 5. reg. Ploiești; 6. reg. Iași; 7. reg. Hunedoara; 8. reg. Pitești; 9. reg. Galați; 10. reg. Craiova.

A doua etapă a campionatului de lupte pe echipe categoria A

Duminică se desfășoară a doua etapă a campionatului de lupte pe echipe categoria A. În cele patru grupe se vor întîlni la Timișoara Dinamo București, Constructorul Cluj, Metalul Reșița și Locomotiva Timișoara, la Galați, Constructorul Ploiești, Constructorul București, Dinamo Orașul Stalin și Flamura roșie Galați, la Hunedoara Metalul Baia Mare, Flamura roșie Cluj, Progresul Oradea și Metalul Hunedoara și la București Progresul București, Flamura roșie Arad, Progresul Lugoj și C.C.A. Întrecerile cele mai echilibrate vor fi, probabil, cele de la Galați, trei dintre echipele participante în grupa de aci obținînd rezultate bune în prima etapă. Dintre actualii frunțași ai clasamentului, Metalul Baia Mare pare a avea sarcina cea mai ușoară, deoarece celelalte formații nu dețin încă o formă acceptabilă.

În prima parte a etapei întrecerilor din cadrul campionatului de calificare pe echipe la lupte s-au înregistrat duminică următoarele rezultate: Dinamo Baia Mare — Metalul St. R. Orașul Stalin 4-3 (luptătorii de categorie grea Croitoru — Met. și Bolla — Din. au fost descalificați pentru luptă pasivă); Voința Tg. Mureș — Metalul Sinaia 4-4 (Ion Cernea — caf. 52 kgr. de la Metalul a pierdut prin depășirea greutății la cîntar); Locomotiva Arad și Voința București au câștigat prin neprezentarea echipelor adverse Metalul Hunedoara și respectiv, Dinamo Craiova. Conducerea colectivelor Metalul Hunedoara și Dinamo Craiova ca și comitetele regionale C.F.S. trebuie să ia în discuție atitudinea lipsită de răspundere a celor ce conduc secțiile de lupte care nu s-au prezentat la întîlniri și să ia măsuri.

Echipa de talere a Uniunii Sovietice, campioană europeană

FINALELE CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE SĂRITURI

În ieri dimineață au continuat la Strandul Tineretului din Capitală întrecerile din cadrul campionatului republican de sărituri. S-au disputat probele de la turn pentru băieți și trambulină pentru fete.

Proba de turn a însemnat o simplă formalitate pentru campionul de anul trecut Herbert Wittenberger (Constructorul), care ne avînd adversari de valoare, și-a adjudecat fără emoții titlul de campion. Klaus Wittenberger și Nor-

bert Hatzag n-au concurat, fiind accidentați cu o zi înainte. Pe locul 2 s-a clasat juniorul Gh. Banu (Constructorul) un element înzestrat cu reale calități pentru acest sport. Ca și duminică, fetele n-au dat din rîndurile lor o campioană, pentru că punctajul maxim nu a înțeles încă plafonul cerut de categoria I. Cu toate acestea, elemente ca Emilia Lupu (Avîntul, prima clasată de la turn și trambulină), Viorica Kelemen (Constr.), Magda Dumitrescu (Avîntul), Sofia Orban (Avîntul), promit a deveni săritoare de certă valoare. Iată rezul-

tatele tehnice: Turn băieți: 1. Herbert Wittenberger 134,81 p.; 2. Gh. Banu (Constr.) 86,65 p. 3. Aurel Breja (Constr.) 76,93 p.; 4. Mocinski (Știința) 69,05 p. Trambulină fete: 1. Emilia Lupu 93,59 p.; 2. Viorica Kelemen 86,79 p.; 3. Nina Ionescu (Constr.) 85,77 p.; 4. Magda Dumitrescu (Avîntul) 84,56 p.; 5. Sofia Orban (Avîntul) 71,61 p.

Și în ziua a doua săritorii au concurat sub valoarea lor. De asemenea, arbitrii concursului au dovedit că nu cunosc regulamentul F.I.N.A., acordînd note greșite față de valoarea săriturilor.

SPORT LAZI

FOTBAL. — Joi se va disputa la Giurgiu restanța din Cupa R.P.R. dintre Flamura roșie și Locomotiva București.

— Selecționata de juniori a Capitalei face antrenament azi la ora 14,30 pe Stadionul Giulești, în vederea meciului cu reprezentativa orașului Giurgiu din cadrul „Cupei Orașelor”.

— Joi, la ora 16, pe terenul Dinamo Obor din Capitală va avea loc o întîlnire amicală între echipa de categoria A, Locomotiva Constanța și Dinamo VI București.

CALARIE. — Continuîndu-și activitatea competițională, călăreții noștri frunțași se vor întîlni într-un nou concurs republican care, se va desfășura la Iași, între 30 septembrie — 2 octombrie. Programul în-

terecilor cuprinde toate probele de dresaj și obstacole. La concursul republican de la Iași vor participa și călăreții frunțași, recent impropiați în țară de la Belgrad, unde au participat la concursul internațional.

TENIS. În cadrul campionatului republican pe echipe, astăzi, miine și joi, cu începere de la ora 14,30, se va desfășura pe terenurile centrului de antrenament nr. 2 din Capitală, întîlnirea dintre echipele Progresul F. B. și Știința Politehnică.

LUPTE. Antrenorii și arbitrii de lupte din Capitală sînt convocați azi la ora 19 la sediul comitetului orașenesc C.F.S. din str. V. Alecsandri nr. 6 pentru comunicări importante.

O nouă metodică a antrenamentului în jocurile sportive?

PROFESORUL LEON TEODORESCU NE VORBEȘTE DESPRE O INTERESANTĂ EXPERIENȚĂ

Activitatea de cercetări științifice, de experimentare metodică-științifică, are o deosebită importanță pentru ridicarea continuă a performanțelor sportivilor. Printre cei care activează intens și permanent în această direcție, se află profesorii, asistenții și studenții Institutului de Cultură Fizică. În afară de activitatea profesională propriu-zisă, ei se străduiesc, zi cu zi, pentru a găsi noi căi, noi mijloace sau metode de îmbunătățire a procesului de instruire și antrenament, pedagogic etc.

În legătură cu această activitate, relatăm mai jos convorbirea pe care am avut-o cu prof. Leon Teodorescu, șeful catedrei de jocuri sportive de la I.C.F., care — împreună cu asistenții Lucian Vasilescu și Aristea Hrișcă, — au efectuat o experiență cu tema „*Repartizarea mijloacelor și a efortului în antrenamentul baschetbaliștilor frunțași în perioada de intrerupere a campionatului*”. Într-unul din cele două articole să se ocupe de această problemă în mod special, prof. Leon Teodorescu ne-a spus:

— „În primul rând, constatarea că la noi în țară, atât în baschet cât și în celelalte jocuri sportive, există la jucătorii frunțași o disproporție între pregătirea lor fizică, pe de o parte, și pregătirea lor tehnico-tactică, pe de altă parte. Sub acest aspect, avantajul este net în favoarea pregătirii fizice, în timp ce pregătirea tactică are cele mai mari lipsuri. În baschet, aceste lipsuri nu pot fi suplinite decât într-o mică măsură printr-o bună pregătire fizică, spre deosebire de alte jocuri sportive (rugbi, handbal și fotbal), în care greșelile săvârșite în joc pot fi reparate prin dezvoltarea calităților fizice la un înalt nivel. De asemenea, am constatat că antrenorii nu apreciază, la justa ei valoare, contribuția pe care o aduce pregătirea tehnico-tactică la menținerea și chiar la dezvoltarea pregătirii fizice a jucătorilor frunțași. Antrenorii, deși planifică just timpul afectat pentru pregătirea fizică, tehnică și tactică, totuși acest timp nu este repartizat în mod util în cadrul lecțiilor și etapelor de pregătire. Astfel, este lucru constatat că antrenorii — cu excepția perioadei fundamentale (compețională) — încep cu elemente de pregătire fizică generală, apoi introduc succesiv elemente de pregătire tehnică și fizică specială și abia la sfârșitul elementelor de pregătire tactică. Această egalizare „standard” se soldează, de obicei, cu lipsuri, în ceea ce privește pregătirea tehnică și mai ales tactică, jucătorii primind în schimb într-un interval relativ scurt, mai multe șocuri de pregătire fizică generală.

„De asemenea, am constatat că tactica este mai bine însușită decât se exersează ciclic, într-un număr mare de lecții, în care durata de exercitare din cadrul fiecărei lecții scade treptat decât dacă se exersează masiv, într-un număr mic de lecții, durata totală de exercitare afectată pregătirii tactice rămânând aceeași. Foarte importantă a fost și constatarea unei apreciable diferențe între profilul activității jucătorului în timpul unui meci și în timpul unei lecții de antrenament. Această diferență se referă mai ales la succesiunea elementelor tehnico-tactice folosite și la repartizarea efortului deus de jucătorii în timpul meciului și în timpul lecției.”

— Cum ați făcut această experiență?

— „În efectuarea experimentului — cu echipa feminină de baschet Știința ICF — am procedat la stabilirea cit mai obiectivă a profilului activității fiecărei jucătoare în meci, pentru a ajunge la realizarea unei lecții al cărei conținut să fie cit mai apropiat de al meciului. Pentru aceasta, pe macheta unui teren de baschet au fost înregistrate deplasările fiecărei jucătoare în timpul meciului. Concomitent cu aceasta, se înregistrează cu ajutorul poliografului (construit în I.C.F. de lectorul Mihai Epușan) acțiunile jucătoare (sprinturi, sărituri, dribling, pase etc.) precum și durata lor. Din cinci în cinci minute se măsurau pulsul și ritmul respirației, precum și dinamometria necesară aprecierii tonusului scoarței cerebrale. Cu ajutorul datelor înregistrate au fost stabilite curbe pentru fiecare gen de activitate. Aceste curbe, raportate la timp și distanța parcursă,

au dat posibilitatea să se determine cantitativ activitatea jucătoare în orice moment al jocului. În continuare, s-a trecut la elaborarea conspectelor de lecție în care — total sau parțial — se urmărea ca în antrenament să se realizeze succesiunea logică între fazele de atac, apărare, contraatac etc., precum și solicitarea organismului jucătoare la un efort fizic și psihic apropiat celui din meci. Ca urmare a determinării obiective a conținutului meciului, au fost introduse în lecție următoarele: o pauză de 10 minute la mijlocul lecției, exerciții complexe alternative de atac și apărare, pauze de un minut, corespunzătoare intreruperilor de joc etc. În timpul lecțiilor s-au făcut aceleași înregistrări ca la meci și s-au comparat cele două activități care au ajuns să aibă un conținut și o solicitare la efort apropiate. Curba efortului din lecția nouă alcătuită diferă radical de aceea a lecțiilor din trecut, apropiindu-se de curba efortului din meci.”

— Ce ne puteți spune privitor la repartizarea sarcinilor și mijloacelor în perioada de intrerupere a campionatului?

— „În privința asta am pornit de la următoarele premise:

— baza de pregătire fizică poate fi menținută cu ajutorul exercițiilor tehnico-tactice;

— pentru organism este mai economic să se realizeze pe scară întâi procesele de concentrare a excitației și inhibiției (corespunzătoare deprinderilor tactice) și ulterior procesele de mobilitate ale aceluiași fenomen (corespunzătoare vitezei de execuție);

— învățarea tacticii necesită multe repetări și continuitate în exercitare.

„În conformitate cu aceste premise am egalat materialul în două etape. În prima etapă (18 lecții în 30 zile) conținutul lecției a fost axat exclusiv pe învățarea tacticii și perfecționarea tehnicii, respectând prin aceasta și principiul pedagogic conform căruia ceea ce este mai greu de învățat trebuie pus la începutul pregătirii. În etapa a II-a (în curs) am introdus și elemente de pregătire fizică. La sfârșitul primei etape, în care accentul a fost pus exclusiv pe tactică (70 la sută) și tehnică (30 la sută), jucătoarele au trecut o serie de norme de control. Aceste norme corespundeau normelor trecute de aceleași jucătoare la încheierea pregătirilor efectuate în luna februarie în lotul R.P.R., în care accentul a fost pus pe pregătirea fizică. Rezultatele realizate la sfârșitul primei etape în cadrul lecțiilor de antrenament cu conținut nou și cu sarcini exclusiv tehnico-tactice, sunt sensibil apropiate de cele obținute în timpul pregătirilor din luna februarie în lotul R.P.R. (scăderi de 1/5 sec. pe 30 m., 1—3 cm. la săritura în lungime, 3—5 flotări mai puțin, etc.).

„Aceste diferențe pot fi ușor recuperate prin introducerea de exerciții specifice pregătirii fizice.”

— Ce concluzii puteți desprinde din aceste înregistrări și observații?

„În primul rând, conținutul lecției de antrenament astfel restructurat, corespunde particularităților jocului și poate fi extins la echipele compuse din jucători care au o bază sigură de pregătire fizică. În prima etapă, prin pregătirea tehnico-tactică, atent îndrumată, pregătirea fizică poate fi menținută la un nivel satisfăcător. În etapa a doua, se poate pune accent pe pregătirea fizică, efectuându-se însă și exerciții tehnico-tactice și jocuri, cu scopul de menținere a pregătirii tehnico-tactice. În acest caz, se produce și o reconfortare psihică după efortul de neoragii plicților — solicitat de pregătirea tactică. Această reconfortare nu este posibilă în cazul în care pregătirea tactică se face la sfârșit.

„Folosesc acest prilej pentru a aduce mulțumiri jucătoarelor echipei feminine de baschet Știința I.C.F. pentru înțelegerea și conștiințiozitatea de care au dat dovadă în timpul efectuării experimentului.”

La rîndul nostru mulțumim și noi profesorului Leon Teodorescu pentru cele expuse și așteptăm din partea tehnicienilor, antrenorilor și a instructorilor, păreri în legătură cu această experiență atât de importantă pentru perspectivele muncii de instruire și antrenament.

Locomotiva Grivita Roșie, aproape de valoarea sa maximă, a depășit la rugbi C.C.A.

Deschiderea sezonului de toamnă la rugbi a coincis cu una din cele mai importante întâlniri ale actualului campionat: meciul dintre C.C.A., deținătoarea primului loc în clasamentul turului și Locomotiva Gr. Roșie, veșnica pretendentă la titlul de campion. În primăvară, jocul dintre aceste formații a luat sfârșit cu un rezultat egal și desfășurarea lui nu s-a ridicat peste nivelul mediu al unui meci de rugbi. Atunci, echipele aveau în fața lor alte nume de joc, așa încît egalitatea dintre C.C.A. și Locomotiva convenea ambilor adversari. Acum însă rezultatul avea să decidă lupta pentru șefia definitivă a clasamentului, orice rezultat și scorul care se înregistrează, contînd pentru forma definitivă a clasamentului.

Așa stînd lucrurile, ne-am așteptat la o luptă îndrîjită și mai puțin la un spectacol de calitate. Totuși, meciul dintre Locomotiva și C.C.A. a întrecut așteptările noastre, furnizînd nu numai o luptă pasionantă ci și numeroase faze frumoase. Toți cei prezenți la joc au plecat satisfăcuți de spectacolul urmărit. Ne referim la public și la învingătorii și mai puțin la membrii formației campioane, C.C.A. Într-adevăr, ei au mai multe motive de îngrijorare, decît de satisfacție.

Dar, mai întîi să ne ocupăm de învingătorii. Locomotiva a reușit duminică un meci excepțional din toate punctele de vedere, practicînd un joc pe care simpatizanții acestei formații îl așteaptă de multă vreme de la feroviar. Înaintarea a constituit punctul forte al echipei și în luptă directă cu același compartiment al militarilor și-a asigurat o superioritate pe care le-a dat-o în special jocul colectiv. Cei 8 înaintași cerești

au acționat ca un singur om, atît în grîmadă cit și la margine. Ei au cîștigat cele mai multe baloane folosindu-le în mod inteligent și variat, fie pentru deschiderea liniei de trei sferturi, fie pentru grămăzile deschise ori jocul la mîna al înaintării. Soculescu a scos, după un început timid, aproape toate baloanele, ceea ce a permis echipei sale să aibă, în majoritatea timpului, inițiativa. Deschiderea a funcționat și ea în condiții bune, iar Tănăsescu ca centru s-a dovedit foarte agresiv, în vreme ce Enache a asigurat o defensivă promptă și eficientă în fața unui adversar decis și incomod ca Nanu Radu. Al. Caligari a jucat, de data aceasta, pentru echipă și aportul său a fost sîmțit, tot așa cum tinărul Nasta și-a cucerit, credem, definitiv locul în prima formație ca jumătate la deschidere. Dintre înaintași, cu greu se pot face evidențieri. Cocor a fost foarte bun în margine, unde a cules cele mai multe baloane și are meritul transformării unei lovituri de la distanță. Mladin și Colter, foarte activi în grămăzile deschise, iar Moraru, Ciobanu și Picu, prezenți pe toate fazele, agresivi și periculoși în orice moment. „Veteranul” echipei, Gh. Pircălăbescu, a jucat foarte bine, atît în atac cit și în replaj, în care rămîne un adevărat maestru, și a condus în mod inteligent echipa la victorie.

C.C.A. a fost învinsă cu prilejul ei arme: combativitate, dirigență, pregătire fizică. După cum au jucat, militarii au lăsat impresia că meciul nu are o miză specială, deși ei trebuiau să știe mai bine ca oricine ce poate însemna un rezultat nefavorabil în înțînirea cu Locomotiva. Înaintarea nu a reeditat meciurile cu care ne obișnuise. Înțînind un

adversar decis să cîștige și prompt în toate replicile, înaintarea campionilor a devenit nerăvoasă în loc să-și organizeze jocul. Astfel, Marinache, fiind oprit, la un moment dat, în ultimă instanță de Enache printr-un frumos placaj, cu greu s-a hotărît să reintre în jocul înaintării, manifestînd o evidentă enervare. Am văzut numeroase faze în care grămada militarilor nu răspundea, cu excepția primei linii, grămăzii adverse. Liniele a II-a și a III-a nu se închegau cînd feroviarii erau gata angajați cu înțreaga grămadă. Impresia noastră este că a existat un decalaj de pregătire fizică între jucătorii care au făcut deplasarea în Anglia și cei care s-au pregătit în continuare acasă. Pe scurt, echipa C.C.A. ni s-a părut dezorientată, ca a practicat un joc lipsit de perspectivă și nu a dat dovadă nici de o dorință vie de a cîștiga. Poate că la această situație de fapt să fi contribuit direct și adversarii lor, care s-au prezentat la un nivel superior. Nu putem trece cu vederea nici faptul că militarii au prezentat o linie a III-a din care au lipsit Nicu Popescu și N. Lazarache, dar în care a reîntrat E. Patrichi și a figurat și N. Căpușan. Bine au jucat: N. Ghiondea, ale cărui lovituri de picior au fost foarte bine executate și au dovedit o concepție justă de joc. Nanu Radu, o veritabilă surpriză în postul de aripă, Rene Chiriac care putea realiza, totuși, un atac personal dacă nu încerca o lovitură de picior căzută dintr-o poziție puțin favorabilă, Ștefan Constantin, care de data aceasta a și plăcut și Teofilovici.

EM. VALERIU

Fotbalul PESTE HOTARE

Pe marginea întîlnirilor internaționale de duminică

Meciurile internaționale de duminică au fost așteptate cu un interes deosebit de opinia sportivă mondială. Este normal, pentru că la Budapesta, Belgrad și Praga s-au întîlnit cîteva dintre cele mai bune formații reprezentative din lume. În urma unor asemenea partide se pot trage acum cîteva concluzii edificatoare.

Fără îndoială că meciurile de la Budapesta și Moscova dintre reprezentativele A și B ale U.R.S.S. și R. P. Ungare au stîrnit cel mai mare interes, pentru că fotbaliiștii maghiari ocupă un loc frunțos în ierarhia celor mai buni din lume, iar echipele sovietice obținînd în ultima vreme succese remarcabile, și-au făcut un loc printre fruntașele fotbalului mondial. Rezultatul de 1—1 realizat de prima echipă a U.R.S.S., în deplasare, confirmă pe deplin valoarea ridicată a fotbalului sovietic. 1—1 la Budapesta și 4—2 la Moscova în favoarea reprezentativei secunde a U.R.S.S. sînt rezultate care împreună cu victoriile echipei U.R.S.S. asupra reprezentativelor R. F. Germane (campionă mondială și Suediei (fostă campioană olimpică) defi-

nesc valoarea actuală a fotbalului sovietic.

Declarații și comentarii după jocul de la Budapesta

KACIALIN — antrenor de Stat (U.R.S.S.). „A fost o mare întrecere sportivă. După aspectul jocului, rezultatul este just.”

BESKOV — antrenorul echipei U.R.S.S.: „Cei mai buni după părerea mea au fost Netto și Buzanski.”

ARTHUR ELLIS (Anglia) — arbitrul jocului: „A fost cel mai greu joc pe care l-am condus în viața mea. Deși ambele echipe au jucat sub valoarea lor, totuși întrecerea a fost extrem de disputată, jucătorii celor două echipe dovedind o admirabilă putere de luptă. Mi-au plăcut Puskas, Bozsik și Netto.”

SEBES GUSTAV — vice-președinte al C.C.F.S. din R.P.U.: „Deși am jucat cu apărare improvizată, fundașii maghiari au dat satisfacție. Nu sînt mulțumit de aportul atacanților. Rezultatul este just.”

Ziarul de specialitate „Nep-sport” din Budapesta comentează foarte pe larg meciul de duminică. Printre altele scrie:

Surprize în campionatul francez

Pînă acum, în campionatul Franței s-au disputat șase etape. Este interesant faptul că raportul de forțe dintre cele 18 echipe care participă în campionat se dovedește foarte echilibrat. De pildă, în etapa a VI-a, echipa Stade de Reims, campioană pe anul 1954—55, a suferit o înfrîngere pe teren propriu cu 2—0 din partea echipei Monaco. Echipa L.M. campioana de acum doi ani a fost învinsă cu 7—1 de actuala frunțasă a campionatului, Nice. Iată rezultatele etapelor: Lens — St. Etienne 2—2, Racing Club Paris — Marseille 4—0, Nancy — Nîmes 4—1, Sochaux — Bordeaux 2—4, Toulouse — Metz 4—1, Lyon — Troyes 3—0, Strassbourg — Sedan 3—0. În clasament conduce Nice, cu 10 puncte, urmată de Racing Club Paris 8 p., Lyon, St. Etienne și Toulouse cu cîte 7 p. Echipele Lille, Reims, Bordeaux se află în coada clasamentului.

Echipe Blackpool conduce în campionatul englez

După șapte etape, conduce echipa Blackpool, în care joacă cunoscutul internațional Stanley Matthews, care în ciuda faptului că este în vîrstă de 40 ani, se află și acum într-o formă excelentă, fiind golgheterul echipei. Iată rezultatele înregistrate în etapa a VII-a: Arsenal — Portsmouth 1—3, Birmingham — Luton 0—1, Blackpool — Wolverhampton Wanderers 2—1, Bolton — Sunderland 0—3, Cardiff — Sheffield 3—2, Chelsea — Aston Villa 0—0, Everton — Tottenham 2—1, Huddersfield — Manchester City 3—3, Manchester United — Preston 3—2, Newcastle — Charlton Athletic 4—1, West Bromwich Albion — Burnley 1—0. În clasament conduce Blackpool, cu 12 puncte, urmată de Charlton Athletic 11 p., Sunderland 10 p., Luton 10 p., West Bromwich Albion 10 p., Manchester United 10 p., Everton 10 p. etc.

„Fotbaliștii sovietici au fost mai iuți, mai sprinteni. Toți au luptat cu însușire pentru fiecare mingă. Același lucru nu se poate spune și despre fiecare jucător din echipa maghiară. Au fost unii care s-au mișcat prea încet pe teren; prea greoi. Urmărind desfășurarea jocului putem constata că disputa antrenantă s-a încheiat cu un rezultat just.”

La Belgrad și Lubljana echipele A și B ale R. P. F. Iugoslavia au întrecut un scor general de 11—1 reprezentativele R. F. Germane. În special rezultatul de 3—1 în favoarea reprezentativei A a R. P. F. Iugoslavia este deosebit de valoros, deoarece echipa Iugoslavă a fost lipsită de aportul cunoscuților internaționali Zebec, Ccaikovski, Mitic iar echipa germană a aliniat cea mai bună formație. Echipa R. P. F. Iugoslavia și-a înscris astfel în palmares o nouă victorie.

Echipa R. Cehoslovace a cucerit cea de a treia victorie consecutivă în acest an. Pe drept cuvînt se poate spune că fotbalul cehoslovac a făcut în ultima vreme progrese considerabile. Anul trecut, în turneul final al campionatului mondial, Cehoslovacia a fost întrecută cu 5—0 de Austria. În timp ce anul acesta Cehoslovacia a cîștigat cu 3—2! Apoi, reprezentativa Cehoslovaciei a învins cu 2—1 Belgia la Bruxelles iar duminică în meciul revanșă de la Praga victoria i-a revenit din nou cu 5—2! Acest ultim rezultat arată progresul fotbalului cehoslovac dat fiind că belgienii sînt bine cotați în lumea fotbalului, avînd o veche tradiție și un palmares bogat în victorii internaționale. La ora actuală echipa R. Cehoslovace se arată capabilă de performanțe de mare rîsunet. Duminică reprezentativa R. Cehoslovace va fi pusă în fața unui dificil examen: la Praga se întîlnesc primele reprezentative ale R. P. Ungare și R. Cehoslovace. Se va înregistra o surpriză în acest meci? Iată întrebarea care se poate pune în mod firesc în urma rezultatelor obținute în ultima vreme de cele două reprezentative.

În sfîrșit o surpriză: duminică, la Stockholm, echipele Norvegiei și Suediei au terminat la egalitate 1—1 (0—0).

Circuitul ciclist al R.P.R.

C. Dumitrescu din nou învingător

TIMIȘOARA, 26 (prin telefon de la trimisul nostru). — Etapa a VIII-a Oradea-Timișoara, a fost o etapă animată, presărată cu multe faze dinamice și de asemenea, ca pe orice șosea fără asfalt, cu numeroase pane de cauciuc. Totuși, de data aceasta, au fost mai puține pane de cauciuc ca în etapele precedente, fapt care a contribuit mult la o mai bună desfășurare a întrecerii.

Se pleacă din Oradea în pluton compact, într-o cadență moderată, cu toate că șoseaua este asfaltată. Asfaltul se întinde însă numai pe 8 km. și cicliștii intră din nou pe un drum dur, cu pietre, praf mult, și iată că Glodea inaugu-

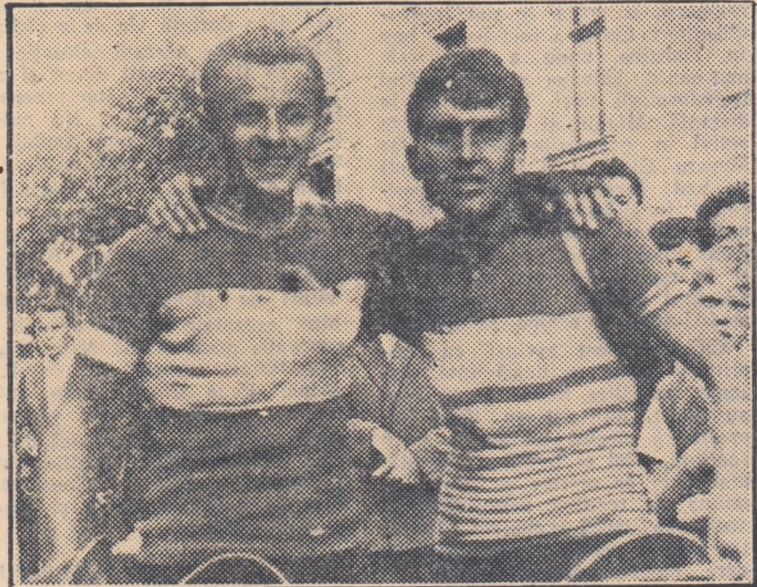
de un pluton mare condus de C. Dumitrescu și din care fac parte Popov, Niță Eftimie, Moraru, P. Gane (care realizează din nou o cursă remarcabilă) Mihăilă, ce va rămâne însă ceva mai încolo să repare o pană, Constantinescu, M. Ștefănescu etc.

Moiceanu este obligat să-și întrerupă insuflețita cursă de unul singur — care-i deschidea largi perspective pentru o nouă victorie de etapă — din pricina unui cauciuc perforat de pietrele de pe șosea. Grupul lui Zanoni trece pe lângă el și în clipa când mai avea de dat câteva pompe la cauciucul spart, esle prins și de plutonul lui C. Dumitrescu.

registram trei pane de cauciuc. Rămân să repare Nuță, din nou Moiceanu și apoi Șerban. Iată și Aradul. Cei 114 km. de pină aci au fost parcurși în 3 ore 20 min. Sprintul în Arad este câștigat de tânărul dinamovist Micnevici, urmat de Ștefu, Zanoni și C. Dumitrescu. Linia de sprint o trec apoi Moiceanu și Șerban la 3 min. 10 sec., Molnar la 3:45, Nuță la 4:5, Vasilescu, apoi Moraru, Gane, Martie, Munteanu și Costal.

De la Arad spre Timișoara șoseaua asfaltată se întinde în fața noastră și-i vedem pe cicliștii îndreptându-se în șea, apoi aplecându-se mai mult pe ghidon, într-un rulaj suplu și în același timp vijelios. Cu tot asfaltul, Molnar sparge și rămâne să repare, apoi Nuță, care este ajuns la rîndul lui de Vasilescu, pornește cu acesta și împreună îl prind pe Moiceanu și pe Șerban. Incepe o îndârjită cursă de urmărire între plutonul din față, condus de Dumitrescu și Ștefu — mai activ ca niciodată — și plutonul de patru condus de Moiceanu. Asistăm la o adevărată luptă

Distanța dintre cele două plutoane scade treptat de la 3 la 2½ minute la 2 min. 15, la 1:30, 1 minut, 45 sec. În fața noastră începe să se profileze orașul Timișoara. Acum duelul devine și mai înverșunat, căci C. Dumitrescu nu ține de loc să fie ajuns de G. Moiceanu, a cărui rapiditate la sprintul final a putut s-o „simtă” dese ori. Din dirzenia cu care conduce Moiceanu se desprinde clar că acesta vrea neapărat să ajungă la sprintul final odată cu grupul din față, ceea ce i-ar deschide perspectiva unei noi victorii și totodată o bonificație în clasamentul general individual. Din păcate însă, exact cu aceeași distanță cu care a câștigat Moiceanu etapa la Oradea, l-a întrecut de data aceasta C. Dumitrescu, trecând primul linia de sosire de pe bd. Republicii din Timișoara. Iată clasamentul etapei: 1. C. Dumitrescu a parcurs 165 km. în 4h 59 min. 38 sec., medie orară 33,050 km.; 2. Ștefu același timp; 3. Zanoni 4:59,39; 4. Micnevici același timp; 5. Moiceanu 5:01,05; 6. Vasilescu 7. Șerban 8. Nuță același timp; 9. Molnar 5:05,39; 10. Munteanu 11. Martie Ștefănescu 12. Gane 13.

G. Moiceanu și D. Glodea imediat după sosirea la Oradea

rează seria defecțiunilor mecanice. Plutonul se restiră pe toată șoseaua, în frunte conducând cu autoritate Moiceanu și C. Dumitrescu.

TRICOUL GALBEN RAMINE ÎN PANĂ

Plutonul este întins pe o distanță de câteva sute de metri. C. Dumitrescu, talonat îndeaproape de Moiceanu, derapează și se răstoarnă. În cadere, pedala bicicletei lui Dumitrescu se strică. Până să reia cursa, trec aproape 30 sec. Moiceanu găsește acum un prilej să încerce o „lovitură” — ca în etapa precedentă. După cîțiva kilometri, Moiceanu, scăpat de toți ceilalți concurenți, ia un avans de 300 metri. În urma lui, plutonul este complet fărîmițat. Întîlnim cite 2—3 concurenți sau cite unul singur, încercînd din răspuțeri să se mențină cît mai aproape de cel evadat. Totuși încep să rămînă: Vasii, V. Ionescu, Militaru, A. Dobre, Josima, Dominic, Bosniac, Gherman, Szabo ș.a.

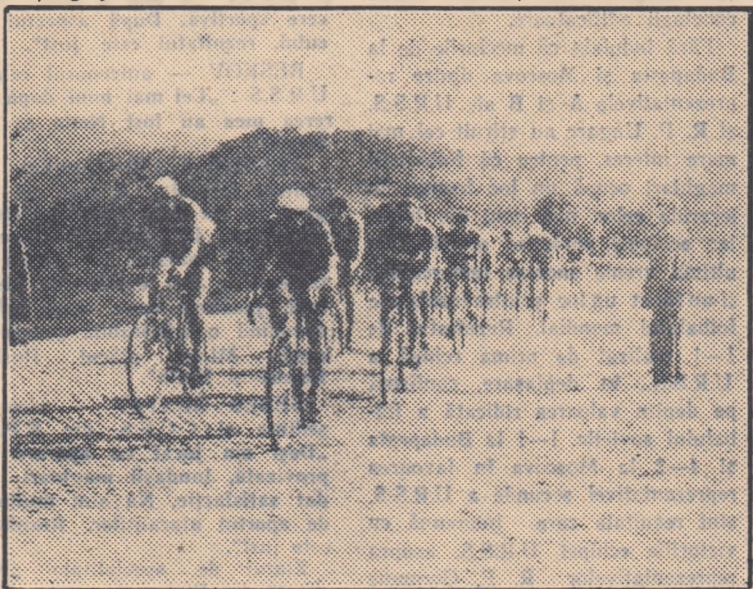
O TRECERE ÎN REVISTĂ

Ne oprim la km. 18 spre a-1 „trece în revistă” pe alergători. Moiceanu trece vijelios prin dreptul pietrei kilometrice, exact la jumătate oră de la plecare. La 20 secunde îl urmează Vasilescu, Șerban, Ștefu și Sebe, care va rămîne în acest loc să repare un cauciuc spart. La 35 secunde vin Zanoni, Micnevici, Nuță și Munteanu. Urmează la 40 sec. Mihăilă și M. Ștefănescu, care conduc un pluton de 40 alergători, iar în urma acestora C. Dumitrescu trece la 1 min. 15 sec. față de Moiceanu, ducînd după el o serie de cicliștii cușei de pe drum.

GRUPURILE DE CICLIȘTII ÎNCEP SĂ SE UNEASCĂ

Grupurile lui Vasilescu și Zanoni fac joncțiunea și la km. 30, unde G. Moiceanu urcase avansul la 1 min. 25 sec., M. Molnar, desprins de unul singur din plutonul condus de Martie Ștefănescu, ajunge în primul grup format acum din Zanoni, Șerban, Ștefu, Nuță, Munteanu, Micnevici și Vasilescu. Într-o oră au fost parcurși 36 km. Panele de cauciuc, deși mai rare, fac totuși ca din loc în loc să întîlnim pe șosea alergători schimbînd baieuri sau pompînd de zor la cauciucuri. Într-o asemenea situație îl întîlnim și pe Munteanu. La ieșirea din Salonta (km. 42) Moiceanu își mărește avansul la 2 min 10 sec. față de grupul lui Zanoni, și la 2 min 59 sec. față

Cauciucul a fost reparat și, după o ultimă verificare, Moiceanu pornește în cursă hotărît să realizeze lucruri mari. Intra-adevăr, el reface cele citeva sute de metri ce-l separau de plutonul lui C. Dumitrescu, trece peste acesta fără ca nici unul din componenții plutonului să-i poată prinde plasa și astfel Moiceanu, într-o vervă remarcabilă, din nou de unul singur, reușește să prindă curînd grupul lui Zanoni. Intre timp, Popov sparge, Șerban se răstoarnă, și sparg pe rînd Vasilescu din

Caravana cicliștilor în drum spre Oradea Foto: I. GITLAN

primul pluton și Constantinescu și Gane din cel de al doilea. Astfel că după 60 km., avem următoarea situație: Zanoni, Nuță, G. Moiceanu, Ștefu, Micnevici alcătuiesc plutonul de pe primul plan, care este însă prins de G. Șerban (revenit după o căzătură), C. Dumitrescu și Moraru, ultimul silit însă să rămînă după puțin timp pentru a repara o pană. La km. 63 întîlnim un pluton compus din Vasilescu, Molnar, Munteanu și Moraru. În urma lor, la 4 min. 15 sec. trec Niță, la 4:35, Wittmann și Gh. Șandru — „veteranul” competiției, a cărui comportare merită a fi subliniată în mod deosebit — la 4:45 I. Hora, la 4:57 Popov — cu șeaua ruptă, Gane și Constantinescu.

SPRINTUL DIN ARAD ESTE CÂȘTIGAT DE MICNEVICI

De la km. 85 cicliștii întîlnesc din nou o porțiune de șosea foarte proastă și numai pe 500 metri în-

Costal 14. Moraru toți același timp. Clasamentul etapei pe echipe: 1. C.C.A. I, 2. Metalul 3. Dinamo I. Clasamentul general individual după 8 etape: 1. C. Dumitrescu (C.C.A.) 36h49:18; 2. Zanoni (Recolta) la 13 min. 18 sec.; 3. Gh. Șerban (C.C.A. I) la 23 min. 39 sec.; 4. Șt. Ștefu (Dinamo I) la 24 min. 54 sec.; 5. I. Vasilescu (C.C.A. I) la 34 min. 14 sec.; 6. I. Hora (C.C.A. II) la 35 min. 11 sec.; 7. I. Constantinescu (C.C.A. I) la 35 min. 56 sec.; 8. P. Nuță (individual) la 38 min 29 sec.; 9. Martie Ștefănescu (Met.) la 59 min. 20 sec.; 10. G. Moiceanu (Progr.) la 1h00:03. În clasamentul general pe echipe, după 8 etape continuă să conducă C.C.A. I cu 11h 20 min. 33 sec. urmat de Metalul la 1h37:59, Dinamo I la 1h44:38 etc.

Marți la Timișoara, cicliștii au zi de odihnă: miercuri, etapa a IX-a Timișoara—Deva.

EMIL IENCEC

Precis! Absolut precis!

— Allo, Buzăul? Colectivul Locomotiva?

— Da, tovarășe, noi sintem..

— Aici e Tecuciul.. Inginerul Popovici, de la Progresul. Am vrea să venim duminică 4 septembrie la dv. să facem un meci de rugbi. Ne primiți, ori ba?

— Telefonul venea acum tîrziu.

Era 2 septembrie. Pînă duminică nu rămîneau nici două zile pentru pregătirile de rigoare: așise, cazare, masă și cite și mai cite, cînd vrei să arăți că ești „bucuros de oaspeți”... Totuși, cei d'n Buzău n-au dat înapoi:

— Veniți, tovarăși. Vă așteptăm cu plăcere!

Și... i-au așteptat. Cu flori, cu zîmbetul pe buze, cu pregătiri ca pentru un mare eveniment sportiv. Dar — ați ghicit! — tecucenii au... uitat să vie. Ce e drept, e drept însă: a doua zi, tov. ing. Popovici a chemat la telefon și și-a cerut scuze. Poate că ar fi trebuit s-o facă înaintea cu o zi, dar... buzoienii n-au pus la inimă întimplarea și s-au declarat de acord cu amînarea meciului pentru 8 septembrie.

...8 septembrie. Așise pe stradă, la stadion lume multă, pronosticuri, mă rog, „atmosfera” de meci... De odată cineva își

facu miinile pilnie și anunță: — Nu se joacă... Progresul n-a venit!

Ce a urmat, nu vă mai spunem... — deși corespondentul nostru N. Stănescu ne-a dat destule amănunte... — În orice caz, trebuie să fi sughitât rău în ziua aceea tecucenii!

A doua zi, iar telefon. Că așa, că pe dincolo, c-o fi, c-o păfi, că s-a întîmplat, dar n-o să se mai întîmple, mă rog, ce mai calea-valca, meciul a fost amînat pentru 15 septembrie.

— De data asta, e sigur! a spus tov. ing. Popovici. De s-ar sculunda și pămîntul și tot venim!

S-au cam supărat cei de la Locomotiva, dar și-au zis, fiind seama și de cheltuielile făcute, că tot e mai bine mai tîrziu decît niciodată... Deh, oamenii continuau să fie optimiști!

Nici prin gînd nu putea să te treacă buzoienilor că echipa din Tecuci nu va veni nici de data asta!

...Odată și odată, poate tot o să vină tecucenii la Buzău. Dar să nu se mire, dacă în ziua aceea buzoienii vor fi plecați cine știe pe unde. Așa s-a întîmplat și în povestea cu ciobanul și lupul...

VESTIARE... SPECIALE

Firește, un meci de categoria I și în special unul disputat pe Stadionul Republicii în fața a 30—40.000 de spectatori, constituie o „atracție” pentru orice arbitru. E vorba de „cadru” și de răsînul pe care îl are respectivul meci în rîndurile spectatorilor.

Asta nu înseamnă însă că meciurile de categoria A. prilejuesc și cele mai grele examene de arbitraj. Dimpotrivă, meciurile de fotbal așa zise mai „mici”, — cele dintr-un campionat regional, de pildă — ridică de multe ori probleme mult mai dificile pentru un arbitru.

De aceea, arbitrul de categoria I, St. Geac, a primit cu dragă inimă să arbitreze un meci de fotbal, la Roșiori de Vede, între echipa locală Flamura Roșie și Progresul din Turnu Măgurele.

Nu mai că, ajuns pe terenul Progresul din Roșiori de Vede — teren „gospodărit”, chipurile, de colectivele sportive Locomotiva, Flamura Roșie și Recolta

— a constatat că n-are unde să se dezbrace.

Erau prea mici cabinele? v fi înireba Dv. Sau erau prea multă lume în ele? Nici una nici alta! Cabinele... nu erau deloc. Cînd s-a interesat unde poate să se dezbrace, i s-a răspuns cu totul cel mai firesc și lumesc:

— Asta e bună! Cogeamite cîmpul în fața d-tale și d-ta întrebă unde să te dezbrace!

— Cum, aici pe cîmp? îngălmă arbitrul Ștefan Geac.

— Aici! Uite colea că se dezbracă și jucătorii!

Și, într-adevăr, cele două echipe se echipau sub cerul liber. Original „vestiar”. Dacă îi trîgea și o ploaie, tocmai bine aveau și dușuri la îndemînă!

De voie de nevoie, arbitrul St. Geac și-a lăsat și el hainele pe tușe, așa că tot timpul meciului era cu un ochi pe teren și cu altul pe tușe: nu care cumva să se întîmple un „faul” pe teren și un... „henț” la haine și să-l tase... goll!

JACK BERARIU
V. GODESCU

Atleții polonezi învingători în întîlnirile cu echipele Norvegiei și Olandei

VARȘOVIA 26 (prin telefon) Simbăla și duminică s-au desfășurat în orașul Poznan întîlnirile internaționale de atletism dintre echipele masculine ale R.P. Polone și Norvegiei și echipele feminine ale R. P. Polone și Olandei. Întîlnirea masculină a revenit gazdelor cu scorul de 134—78, iar întîlnirea feminină a revenit, de asemenea, atleților poloneze cu scorul de 68—38.

Dintre rezultatele întîlnirii Polonia—Norvegia se remarcă performanțele atleților Adamczyk și Ozog, care au stabilit noi recorduri ale țării lor. Astfel, Adamczyk a realizat 4,43 m. la săritura cu prăjina, iar Ozog a parcurs 10.000 m. în timpul de 29: 47,8. Dintre celelalte performanțe notăm: 5000 m.: Chromyk (Pol.) 14: 11,8 110 m. garduri: Bugala (Pol.) 14,9; 400 m. garduri: Makomanski (Pol.) 48,0; Greutate: Priwer (Pol.) 15,67; 3000 m. obstacole: Larssen (Nor.) 8: 56,6; 1500 m.: Lewandowski (Pol.) 3: 49,8; Disc: Piatkowski (Pol.) 49,14; Triplu salt: Dziewolski (Pol.) 14,93; Lungime: Grabowski (Pol.) 7,49; Jwanski (Pol.) 7,35; Înălțime: Thordkilssen (Nor.) 2,03; Fabrykowski (Pol.) 1,97; 800 m.: Andersson (Nor.) 1: 51,5; Suliță: Sidlo (Pol.) 76,73; Danielssen (Nor.) 72,98; Walczak (Pol.) 72,77. Ciocan: Rut (Pol.) 60,23; Strandli (Nor.) 59,75. Ștafeta 4x400: Polonia 3:15,0.

În întîlnirea dintre echipele feminine ale Poloniei și Olandei s-au înregistrat în general rezultate mai slabe. Iată citeva dintre cele mai bune: 80 m. garduri: Wagner (Pol.) 11,6; 100 m.: Kusjon (Pol.) 12,5; Brouwer (Ol.) 12,6; 200 m.: Brouwer (Ol.) 24,6; 800 m.: Pestkowna (Pol.) 2: 13,7; 4x 100 m.: Polonia 47,0; Olanda 47,8; Lungime: Kusjon (Pol.) 5,86; Suliță: Majka Dobricka (Pol.) 48,35; Disc: Dmowska (Pol.) 44,08; Greutate: Cischowna (Pol.) 13,09.

PE SCURT

● La 12 octombrie, federația de atletism a Angliei organizează la Londra mari concursuri internaționale de atletism. La proba de 5.000 m. vor participa cei mai buni atleți din Europa ca: V. Kuț (URSS), Chromik (Pol.) Iharos, Tabori și Kovacs (Ung.), precum și atleții englezi Chataway, Pirie și alții.

● În zilele de 1 și 2 octombrie se va desfășura la Praga întîlnirea de canotaj dintre reprezentativele Cehoslovaciei și Uniunii Sovietice.

● La 23 octombrie se va desfășura la Varșovia întîlnirea internațională de box dintre reprezentativele Poloniei și Iugoslaviei. Revanșa acestui întîlniri va avea loc în mai 1956 la Belgrad.

● În cadrul unui concurs de haltere desfășurat la Paris, o revelație s-a dovedit tânărul Fouleier, în vîrstă de 16 ani, care la categoria semigrăa a realizat următoarea performanță: 65 kg., 107,5 kg. și 125 kg.